3r ANY 164
L'ORGANITZACIÓ DEL MIJAC 165
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT? 165
PER QUÈ PARLEM DE L'ORGANITZACIÓ D'INFANTS? 167
ELS ANIMADORS ACOMPANYEN 167
EdE: Lc 24, 13-35 168
JUTJAR SOBRE L'ORGANITZACIÓ [Ac 4, 32-33] 169
ACTUAR: 169
L'ORGANITZACIÓ DELS INFANTS 170
REFLEXIÓ SOBRE EL SENTIT DE L'ECONOMIA AL MIJAC 173
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT? 173
REFLEXIÓ SOBRE L'ECONOMIA AL MIJAC 174
EdE SOBRE Mc 12, 41-44 176
RdV SOBRE L'ECONOMIA 177
APROFUNDIMENT 4ª CONVICCIÓ: OPCIÓ EDUCATIVA 179
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT? 179

LA DINÀMICA DELS MOVIMENTS D'AC..... 180
APROFUNDIMENT 5ª CONVICCIÓ: OPCIÓ EVANGELITZADORA..... 185
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?..... 185
L'OPCIÓ EVANGELITZADORA..... 186
¿QUAN EVANGELITZAR?..... 191
TESTIMONI DEL NATXI..... 193
APROFUNDIMENT ESTIL DE VIDA DEL MIJAC..... 194
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?..... 194
PREN-TE TEMPS..... 194
EL MIJAC, ESCOLA DE MILITÀNCIA..... 196
TESTIMONI SOBRE LA MEVA ESPIRITUALITAT..... 197
ANIMADOR, ¿QUÉ TESTIMONIO?..... 198
MARXANT DE FELICITAT..... 199
EdE SOBRE Mt 25, 1-13..... 200
PASSAR DE TOT..... 201
APROFUNDIMENT SOBRE EL PEC..... 202
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?..... 202
índex del pec..... 203
RdV SOBRE EL PEC:..... 204
TREBALLAR EL PAS A LA MILITÀNCIA..... 205
QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?..... 205
L'OPCIÓ PEL MOVIMENT..... 207
CONTINGUTS QUE ES DEMANA EN PASSAR A MILITANT..... 207
RdV SOBRE NUESTRA OPCIÓN EN EL MIJAC..... 208
RdV SOBRE LA MILITÀNCIA..... 209
RdV SOBRE L'OPCIÓ MILITANT..... 209
MI PASO A LA MILITANCIA..... 210
TESTIMONI PAS A LA MILITÀNCIA..... 211

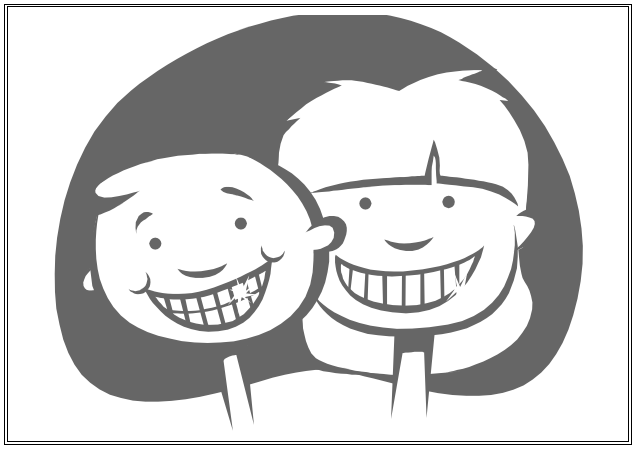

3r ANY

L'ORGANITZACIÓ DEL MIJAC

QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

BREU INTRODUCCIÓ:

En qualsevol grup humà cal certa organització, aquesta, però, no s'ha de convertir en ella mateixa en la finalitat a aconseguir, més aviat ha de ser el mitjà que faciliti portar a terme els objectius que ens volem proposar, així com la convivència i l'assumpció de responsabilitats dins del grup.

Aquest és el sentit de l'organització al MIJAC. Estar al servei del Moviment, voldrà dir, en el nostre cas, estar al servei dels infants i de l'evangelització. Tot un repte que val la pena.

ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:

REFLEXIONS:

- PER QUÈ PARLEM D'ORGANITZACIÓ D'INFANTS
- L'ORGANITZACIÓ D'INFANTS

EdE [Lc 24, 13-35]

RdV SOBRE L'ORGANITZACIÓ [Ac 4, 32-33]

PREGÀRIA:

EL SERVEI

"Una germana d'ella, que es deia Maria,
es va asseure als peus del Senyor
i escoltava la seva paraula.
Marta, que estava molt atrafegada per poder-lo obsequiar,
s'hi va atansar i digué: - Senyor, ¿no et fa res
que la meva germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina?
Digues-li que em vingui a ajudar." (Lc 10, 39-40)

M'havia de tocar a mi,
no podia haver estat un altre, Senyor?
El cert és que gairebé tots passarem pels serveis,
és per això que no tinc raons per queixar-me.

Gràcies, Senyor, perquè és una forma senzilla de servir:
el meu esforç ajuda els altres,
la meva entrega fa que altres puguin fruir de les coses que fem.
Gràcies perquè Tu vas fer el mateix:
servir sense ser servit. Gràcies, Senyor.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:

- *El MIJAC, una oportunitat per a actuar.*
- *L'originalitat del MIJAC*

- PMI

PER QUÈ PARLEM DE L'ORGANITZACIÓ D'INFANTS?[28]

- L'organització manifesta el que és l'Església: una comunió amb Déu i amb els pobres i entre nosaltres, i alhora dóna força a l'acció educativa i evangelitzadora del Moviment.
- L'organització fa possible que els infants proposin als seus amics amigues de "fer grup", d'actuar amb ells o com ells, de venir a les seves trobades i celebracions, de participar en les seves accions i activitats i, des d'aquesta experiència de Moviment, "empenyin" cap a Jesús ressuscitat i cap al seu Regne també els altres .infants, així com els joves i adults que els envolten, acompanyen o eduquen.
- Els infants s'organitzen per fer experiència d'Església; tot i que som molts, som un de sol en Jesucrist (1 Co 10, 16-17; Ga 3, 26-28); fer l'experiència de conèixer i seguir Jesucrist tots junts, de trobar-lo en l'Evangeli i en el propi medi un viuen i actuen, de reconèixer-lo viu en l'Eucaristia (Lc 24, 30-31) i en els pobres (Mt 25, 35-40; 2 Co 8, 9).
- L'organització reflecteix el caminar junts tots els cristians d'un lloc entorn del seu bisbe diocesà. Per això, l'organització és diocesana (l'Església s'arrela en un lloc entorn d'un bisbe) i també interdiocesana, quan agrupa diverses diòcesis d'un territori o país amb identitat pròpia; Catalunya i les Illes; no és una ONG més perquè s'estructura entorn del ministeri apostòlic del bisbe, dels preveres i dels diaques.
- L'organització, doncs, no ha de tenir només un sentit funcional, sinó que ha de tenir una visió de gratuïtat com a Església de Déu.

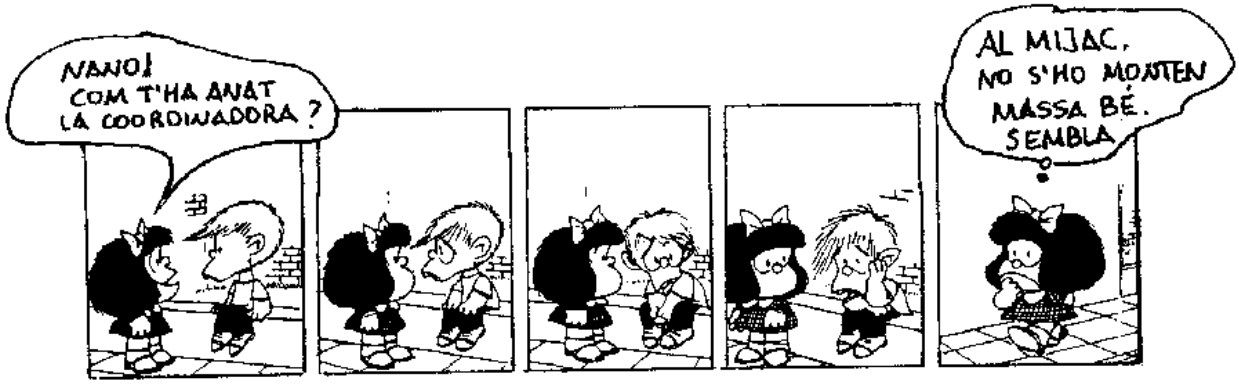

ELS ANIMADORS ACOMPANYEN

Els animadors acompanyen el protagonisme dels infants en un doble sentit:

- Donant-los la paraula i els criteris i recursos necessaris perquè puguin decidir; també escoltant-los, tot prenent nota del que expressen i tan, gràcies al Quadern de l'Animador, la Revisió de Vida, les Valoracions a tots els nivells del Moviment.
- Tornant a donar als infants la lectura que se n'ha fet des de l'Evangeli i des de l'experiència d'altres infants, gràcies a la Revista, la Campanya, les Trobades i Assemblees d'infants, etc.

[28] J. FONTBONA.

EdE: Lc 24, 13-35

1. Jesús s'acosta i camina amb els infants des de la seva realitat (Lc 24, 15).

   Els animadors i el consiliari s'acosten al món dels infants (escola, lleure i esports, barri, família...) i fan camí amb ells. El MIJAC s'acosta i camina amb els infants d'un medi, d'una diòcesi (Barcelona, Girona, Lleida, Mallorca, Tarragona, Vic) i possibilita fer un procés: reconèixer Jesús des de la vida i acció per a fer-lo conèixer des de la vida i acció en el propi medi.

2. Jesús escolta els infants a partir del que viuen (Lc 24, 17-24).

   Els animadors i consiliari procuren saber el que els infants del seu Centre pensen, el com viuen la realitat, les dificultats que es troben, els goigs i fracassos que experimenten..

   El MIJAC creu en els infants, se'ls pren seriosament, els mira com a persones que s'han d'escoltar que poden aportar el seu gra de sorra per l'edificació de l'Església i per fer créixer la llavor del Regne en un medi concret, en una diòcesi concreta.

3. Jesús explica el sentit de la realitat des de l'Escriptura (Lc 24, 25-27).

   Els animadors i el consiliari procuren que els infants relacionin (amb la Campanya, la RdV, les reflexions...) la seva vida i acció amb la fe de l'Església.

   El MIJAC ajuda els infants d'un medi i d'una diòcesi concrets a fer experiència de conèixer estimar Jesús, gràcies a l'estudi de l'Evangeli (Lc 24, 27), i de trobar-lo viu i present en la seva vida acció i en el Moviment, i d'acollir-lo en l'Eucaristia (Lc 24, 30-31) i en els més pobres (2 Co 8, 9; Mt 25, 40).

4. Jesús obre el cor dels infants a la fe (Lc 24, 31).

   El grup es el lloc on els infants fan aquesta experiència de fe, d'escalf: *No és veritat que el nostre cor s'abrasava dins nostre mentre ens parlava pel camí* (procés d'acció-reflexió-celebració*) i ens obria el sentit de les Escriptures?* (l'EdE, la relació de la vida i acció amb l'Evangeli i la fe de l'Església). El grup ajuda descobrir l'essencial, que només és visible amb els ulls de la fe i de l'amor.

   El MIJAC ofereix el grup, el Centre i el Moviment (a nivell diocesà i C/B) perquè els infants actuïn plegats en el seu ambient familiar, escolar, d'amistat, de lleure o esport, en el seu barri, en el seu medi; perquè revisin les seves accions i actituds; i perquè celebrin la presència de Jesús.

5. L'Eucaristia dominical (la fracció del pa) és el moment clau de trobada amb Jesús ressuscitat que camina amb els infants, els animadors i el consiliari.

   A l'Eucaristia entrem en comunió amb el Senyor Ressuscitat i amb tots i totes que pertanyen al seu Cos (1 Co 10, 16-17): l'Església que s'aplega en un lloc (diòcesi) entorn d'un bisbe.

6. Els infants esdevenen evangelitzadors d'altres infants Lc 24, 35).

   El MIJAC creu ¡ fa possible que els infants siguin veritables testimonis vivents del Senyor ressuscitat (Lc 24, 34) entre els companys i companyes (*Apostolicam actuositatem* 12), fa possible que els infants, vivificats per la trobada amb el Senyor ressuscitat, conreïn el seu medi i el seu món escolar, familiar, de lleure i d'esport, amb la llavor de l'Evangeli, que creix tota sola sense que se sàpiga com (Mc 4, 26-29). I ho fa des de l'acció educativa: el joc la Campanya en són les eines clau.

JUTJAR SOBRE L'ORGANITZACIÓ [Ac 4, 32-33]

1. Amb la nostra estructura, en què som fidels a l'esperit de les primeres comunitats i en què no?

   - Creiem que som fidels quan entenem la responsabilitat com un servei als altres.
   - Quan l'estructura ens uneix, ens fa sentir Moviment i ens apropa a altres realitats d'Església.
   - Quan a l'equip i a les reunions fem amistat i compartim de debò amb els companys.
   - Quan ens ajuda a conèixer les realitats més febles i ens unim per donar-hi un cop de mà.
   - Quan revisem l'estructura i la nostra disponibilitat a la llum de l'Evangeli.
   - Quan vivim amb il·lusió el que ens suposa l'estructura (reunions, temps...).

   Creiem que no ho som quan:

   - Ens costa assumir aquest servei per als altres.
   - Quan no vivim l'estructura com una "càrrega".
   - Quan fem passar altres prioritats (personals o d'equip) menys importants per davant.
   - Quan l'estructura ja no és un mitjà, un servei, per als altres.
   - Quan no es participa en l'estructura (reunions...) després d'haver dit que sí s'assumia.
   - Quan "passem" o no volem conèixer o no ajudem els altres (companys, centres...).

2. Què m'implica l'organització del Moviment?

   - Disponibilitat i servei.
   - Sentir-me més unit als altres.
   - Valorar el protagonisme dels infants.
   - Conèixer el Moviment i sentir-me meu el Moviment.
   - Saber que hi sóc necessari.
   - Intentar superar-me i donar-me més als altres.

3. La responsabilitat és estar al servei. Si a més hem vist que l'estructura actual respon als eixos bàsics del Moviment, per què ens costa tant assumir responsabilitats?

   - Perquè estem pluriocupats (altres responsabilitats, treball, estudis...).
   - Perquè som pocs militants als equips.
   - Per la doble militància.
   - Per la família.
   - Perquè hi ha militants que deixen el Moviment abans d'assumir responsabilitats.
   - Pot haver-hi "por" a assumir les responsabilitats.
   - Desconeixement del que significa assumir les responsabilitats.
   - Creure que no som necessaris.
   - No sentir-nos prou nostra l'estructura.
   - Pensar que l'estructura no és imprescindible.

ACTUAR:

Cal modificar l'estructura perquè ens ajudi en la nostra implicació? Què i com?

- La manera com es fan els relleus: buscar alguna mena d'alternança, de manera que se sàpiga com es farà la substitució sense crear aquest síndrome de "a la busca i captura de..."
- Que l'estructura respongui realment a allò que necessita el Moviment en cada moment i que tingui una visió esperançadora de futur. Que no siguin reunions "inútils" on contínuament s'ha de parlar del que ja s'havia parlat o s'ha de tornar a mirar no sé què...

L'ORGANITZACIÓ DELS INFANTS[29]

L'organització dels infants del Moviment sempre ha d'estar al servei dels infants que encara no hi ha de possibilitar aquest procés educatiu i evangelitzador típic dels moviments d'AC. Par això, l'organització dels animadors i consiliaris ha d'estar en funció de la dels infants i no a l'inrevés Hem vist que encara avui l'organització dels animadors i consiliaris no acompanya la dels infants.

L'organització serveix a la formació dels infants que han estat iniciats a la fe i serveix als infants encara no iniciats, perquè ho siguin i puguin rebre els sagraments de la iniciació cristiana (baptisme, confirmació i eucaristia).

El ritme dels infants és força diferent del ritme dels animadors i consiliaris (és reveladora l'experiència del Centre de Collblanc: "els infants preparen coses més de pressa que l'equip d'animadors"). Els infants miren, pensen i actuen més ràpidament, perquè han de ponderar i discernir entre menys dades i criteris educatius i evangelitzadors, i no tenen per la mà l'Evangeli, el van descobrint Per això, necessiten l'acompanyament dels animadors i del consiliari: Lc 24, 21-32. Això suposa que els animadors i el consiliari són els qui acompanyen un procés educatiu-evangelitzado**r, i** no tant els qui l'organitzen (hem vist com els animadors planifiquen una cosa i la coordinadora d'infants en proposa una altra).

Atès que es tracta bàsicament d'acompanyar, mirem com Jesús acompanya els processos personals i col·lectius.

Jn 5,1-15:

- D'entrada els infants són incapaços de caminar amb altres infants, sobretot si els són desconeguts o aliens. L'home del relat és incapaç de caminar, de moure's (v. 7), de posar-se en moviment (campanya diocesana de 1987: *Estem en Moviment*). No ha trobat ningú que el posés en moviment.
- El sentit pràctic del dissabte impedeix fer qualsevol acció, d'estar en moviment (v. 10). El sentit pràctic social i cultural actual no creu i ignora que els infants s'organitzin i es trobin amb Jesucrist. Els animadors molts cops són els garants del sentit pràctic del Dissabte.
- Jesús acompanya els infants en el seu protagonisme, no els ho dóna tot fet, però els suggereix l'acció a fer (v. 8) i els anima a ser-ne testimonis (vv. 14-15).
- Un cop els infants són protagonistes, Jesús els anima a no pecar més (v. 14), és a dir, a no deixar de ser-ho i creure-hi; és a dir, els infants no poden dir més que no tenen ningú que els posi en moviment, que no tenen l'oportunitat d'organitzar-se, de fer l'experiència de trobar-se amb Jesús i de fer camí amb l'Església.

Jn 10, 1-5. 11-18:

- L'animador acompanya l'organització dels infants com un pastor (vv. 1-5. 11-13). Procura de conèixer els infants personalment, cadascú pel seu nom (amb tot el que això suposa) i que ells el coneguin (vv. 3 i 14).
- L'animador camina davant seu, els indica el camí a fer tots junts (les coordinadores són un espai per a caminar tots junts), les pistes que cal anar descobrint i triar-ne la més adient, des de la seva experiència d'amic i testimoni (v. 4).

[29] J. FONTBONA.

- L'animador fa sentir i també ressonar, al si de les coordinadores, la veu de Jesús (v. 15).
- L'animador recorda que hi ha d'altres infants que no són del MIJAC i que també els ha d'acompanyar (v. 16).
- L'animador està sempre disponible perquè els infants s'organitzin i facin l'experiència educativa i evangelitzadora del Moviment. Per això, sempre té temps, el temps de l'amic i el temps del testimoni (vv. 17-18).

Lc 18, 35-43:

- Aquest text ajuda a revisar si l'organització facilita que l'infant més tirat pugui veure Jesús i si els animadors i el consiliari som fidels al seguiment de Jesús.
- Hem vist molts cops que Jesús fa possible que els infants siguin evangelitzats i alhora evangelitzadors. Però hi ha qui no pot veure Jesús i vol veure'l (vv. 35-39). Gràcies a l'organització del Moviment, l'infant pot veure Jesús.
- El cec de Jericó és el prototipus de l'infant que vol veure Jesús. Hi ha animadors, que van al davant amb Jesús, que ho impedeixen. A vegades l'organització o la manera de fer del MIJAC, a causa dels seus animadors i consiliaris, impedeixen que vegin Jesús els qui més ho voldrien (v. 39).
- Jesús vol que li portem aquell infant que el vol veure i l'organització no pot impedir-ho, sinó que ho ha de facilitar. Per això cal estar sempre atents a la iniciativa de Jesús i a la dels infants (v. 40).
- Jesús suscita la pregunta perquè l'infant expressi el que vol i sigui també protagonista de l'organització del seu Moviment (v. 41).
- Veure-hi significa que els infants visquin el protagonisme al si del seu Moviment, es facin seu el Moviment, i facin possible que sigui per a tots els infants, sobretot dels infants que viuen als marges i els qui encara estan asseguts a la vora del camí, tot esperant un germà que li doni la mà.

Lc 24, 13-35:

- L'animador s'ha d'acostar al ritme dels infants, ha de caminar amb ells, des de la seva realitat infantil (v. 25)
- L'animador escolta els infants; té present les seves dificultats d'organitzar-se, d'expressar la seva opinió; considera els problemes que implica una decisió massa precipitada, una reflexió poc païda (vv. 17-24).
- L'animador explica el sentit de l'organització dels infants, ajuda a relacionar l'experiència viscuda amb l'Evangeli (vv. 25-27).
- L'animador ajuda a descobrir l'essencial des de la seva experiència de trobada amb Jesús ressuscitat (v. 31).
- L'animador vetlla perquè els infants també participin en la celebració de l'Eucaristia dominical.
- L'animador vetlla perquè els infants siguin evangelitzadors d'altres infants (v. 35).

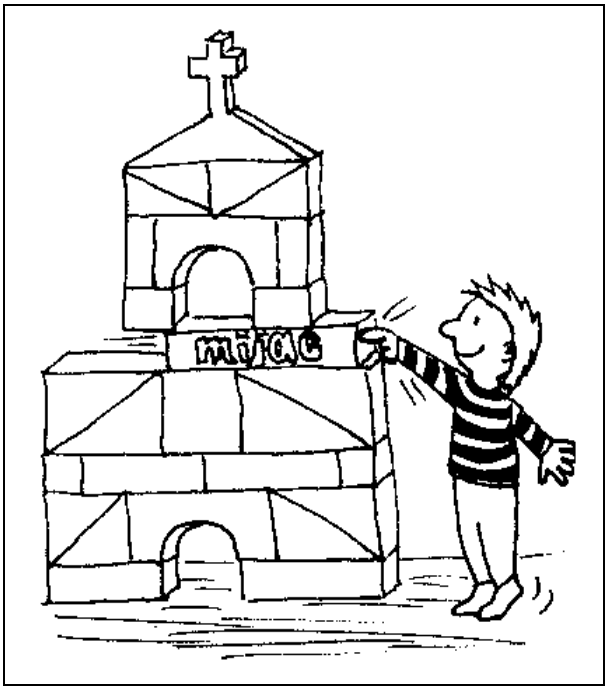

PREGUNTES PER REFLEXIONAR A L'EQUIP:

- Què pensaria Jesús dels objectius que hem posat a la coordinadora dels **Enrollaos,** a la dels ecònoms, i a la dels corresponsals de *Notícies Peludes*?

- Com i en què la coordinadora dels *Enrollaos* facilita la participació dels infants en la vida i acció del seu Moviment? En què ha de consistir l'acompanyament dels animadors?

- Quin espai ofereix als corresponsals la coordinadora de **Revista** per expressar el que fan i pensen els seus grups i centres? Com acompanyem els corresponsals perquè aportin i rebin la vida i acció il·luminada des de la trobada amb el Senyor ressuscitat que transforma la nostra mirada i les nostres vides?

- Com i en què la coordinadora d'ecònoms o tresorers facilita la participació dels infants en l'economia del seu Moviment? Com acompanyem els ecònoms en la solidaritat econòmica, com a fruit de la descoberta del lligam de l'economia amb l'estil de vida que el MIJAC ofereix, des de la seva experiència de trobada amb el Senyor ressuscitat (Mc 12, 41-44; 2 Co 8, 9)?

REFLEXIÓ SOBRE EL SENTIT DE L'ECONOMIA AL MIJAC

QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

BREU INTRODUCCIÓ:

Pot semblar estrany parlar de l'economia d'un Moviment evangelitzador, però com altres aspectes, aquesta estranyesa respon, potser, a una mala "educació" que arrosseguem sobre la dimensió material de l'Església: no sols no és aliè a qualsevol moviment d'Església el tema de l'economia, sinó que convindria treure'ns el suposat "recel" que comporta parlar dels diners i plantejar-nos el sentit educatiu i evangelitzador d'aquest mitjà. Revisem-ho.

ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:

REFLEXIONS:

- L'ECONOMIA AL MIJAC
- ELS VALORS DEL REGNE

EdE SOBRE Mc 12, 41-44

RdV DOBRE L'ECONOMIA

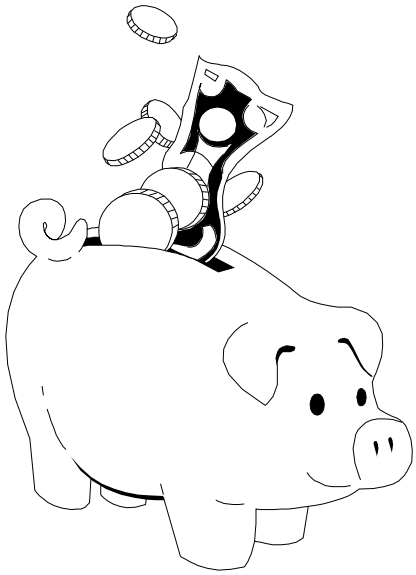

PREGÀRIA:

DÉU, PARE, DEFENSOR DELS POBRES

Pare bondadós, us preguem humilment,
que sigueu el socors dels pobres i el seu defensor.

Aplegueu, Senyor, tots els pobres de la terra,
que el nostre orgull ha dispersat.
Torneu-los la terra que sempre ha estat seva,
i que la nostra avarícia els ha robat.
Allibereu-los de l'esclavitud i l'opressió
a què la nostra prepotència els ha condemnat.
Sigueu vós el seu honor i la seva dignitat
que nosaltres no hem sabut respectar.
Que trobin en vós la riquesa i l'esperança
de què nosaltres els hem expoliat.

Que tots els pobres us reconeguin a vós com a Déu Pare
i a Jesucrist com al seu germà.
I que nosaltres sapiguem acollir-vos en ells,
per tal de poder-nos sentir membres del vostre poble
i ovelles del vostre ramat. Amen.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:

- PMI

REFLEXIÓ SOBRE L'ECONOMIA AL MIJAC

Al MIJAC, com a Moviment evangelitzador, l'economia ha de tenir un sentit cristià que posi de manifest els valors que volem educar i transmetre a través de les nostres accions i conviccions. Per a això hem de saber quin valor té l'economia en la nostra societat. Per tal de fer-ne una aproximació a aquest context, us presentem les següents dades:

¿SABIES QUE...? [30]

Per a actuar cal tenir una visió de les coses. I, per a això, cal estar informat. La informació que rebem condiciona la nostra manera de veure i d'actuar. Per exemple: sabies que...

1. Que les multinacionals acaparen el 70% del comerç mundial, i que el comerç entre companyies representa ja el 30% de la xifra global?
2. Que l'ús d'Internet als països pobres només abasta al 0'2% de la població, mentre que, als països rics, arriba al 93%?

Una senzilla pregunta: això és globalització?

3. Sabies que, entre 1980 i 1993, les cinc-centes corporacions més grans del món van suprimir 4'4 milions de llocs de treball, mentre multiplicaven les seves vendes per 1'4, els seus actius per 2'3 i els sous d'alts executius per 6'1?

Una altra qüestió senzilla: a això anomenem competitivitat?

4. Sabies que l'interès del deute que el Tercer Món paga als països industrialitzats és més del doble de l'ajut que rep?

Això és "legítim interès" o bé usura pura i dura?

5. Sabies que els ingressos mitjos per habitant del món són de 5000 dòlars l'any, mentre que mil tres-cents milions d'aquests mateixos habitants malviuen amb 365 dòlars/any? I que, en aquest mateix món, i no pas en cap altre planeta, entre 1989 i 1996, el nombre de multimilionaris va passar de 57 a 447?
6. Que la riquesa total de les 10 persones més riques del món equival a una vegada i mitja els ingressos de tots els països menys desenvolupats junts?
7. O que només "360 persones acumulen tanta riquesa com la meitat de la població mundial"? Que "el 4% dels seus ingressos resoldria els problemes de tots els pobres" i que "la fortuna de tres d'aquestes persones és igual al PIB dels 48 països més pobres del planeta"?

Una altra pregunta senzilla: És just, un sistema que té aquesta manera de repartir?

8. Que el 1990 la desertització afectava, ja, el 30% de la terra? Que, a cada segon, desapareix del planeta una superfície arbrada equivalent a un camp de futbol? Que a Alemanya s'han perdut, ja, el 50% dels boscos, a Txecoslovàquia el 70% i a Etiòpia el 90%? I, per donar alguna dada d'Espanya: el 23% del territori (7 milions d'hectàrees) corre el risc d'anar a parar a la desertització total.

D'altra banda, es multipliquen els cataclismes climatològics. Tindrà relació una cosa i l'altra?

[30] Extret de: CRISTIANISME i JUSTÍCIA, *¿Sabia vostè que...* Barcelona, 2001.

9. Sabies que el 92% de la població mundial no té cotxe? Que, malgrat que als Estats Units hi hagi un automòbil per cada 1'8 habitants, i a Europa un per cada 2'8, a l'Àfrica n'hi ha un per cada 110 habitants, a l'Índia un per cada 554, i a la Xina un per cada 1374 habitants?

És, doncs, universalitzable el nostre progrés?

10. Que a Espanya moren cada dia cinc persones d'accident laboral? (la xifra anual gairebé duplica la de tots els qui ETA ha anat matant en 30 anys). I una altra dada:

11. El 1998, a Espanya, l'excedent brut d'explotació fou de 221.125 milions d'euros (uns 35 bilions de pts) i la remuneració dels assalariats va ser de 231.771 milions d'euros (uns 38,5 bilions de pts). Són dades del banc d'Espanya. Ara bé, segons la Central de balanços d'aquest mateix Banc, les rendes del treball aporten el 80% de la recaptació d'Hisenda.

Seria tan irracional, doncs, abaixar els impostos al treball per apujar-los al Capital?

12. Sabies que Espanya destina a protecció social un 20% menys del PIB que la mitjana de la Unió Europea?

Aquest cop, el comentari ha de ser un xic tòpic: aquesta Espanya, va bé?

13. Segons el Banc de Santander: A Espanya hi ha 8 persones amb una fortuna de més de 8 bilions de pessetes. I 7000 amb més de 5 bilions.

"Ah, sí! I en quina presó es troben?"

14. Que, aquests darrers deu anys, a Catalunya l'índex de pobresa ha augmentat més de 3 punts de percentatge, respecte a la població, mentre que a Espanya ha baixat aproximadament un 1'5%?

Una breu reflexió final

Hi ha dades que fan pensar. És que Déu pot acceptar aquest estat de coses, per més culte que li donem anant a missa cada diumenge? I, qui no cregui en Déu, que es pregunti senzillament: és humà aquest estat de coses?

ELS VALORS DEL REGNE[31]

L'economia del MIJAC hauria de fonamentar-se en els següents valors:

1. Una economia senzilla, transparent i sense grans pretensions, perquè no volem atresorar béns materials, sinó poder fer coses sense significar cap càrrega a ningú i obrint les mans a aquells a qui poguem arribar.
2. Una economia que ens ajuda a compartir dins i fora del MIJAC el que tenim amb els altres de forma fraterna.
3. Una economia que sap repartir el que nosaltres tenim amb els qui no poden aportar-ne cap quantitat i amb la que oferim activitats i trobades obertes a altres nens dels nostres medis.

[31] MANOLO J.

4. Una economia que fa experiència d'Església: demanant unes aportacions des de la senzillesa del que cadascú té, i que ho faci per compartir-ho amb la resta del Moviment.
5. Una economia que és corresponsable perquè educa als infants i als animadors a que se'n facin seu el Moviment (a tots els nivells: grup, centre, diòcesi i C/B) a través, també, de la seva economia.
6. Una economia al servei de les persones, perquè al MIJAC ningú és jutjat ni apartat dels grups pel que aporta o deixa d'aportar i ens preocupem per donar un ús sensat, de justícia, a les nostres aportacions.
7. Per tant, la nostra economia vol ser una economia solidària, que posa de manifest el Món Nou que anuncia l'Evangeli.

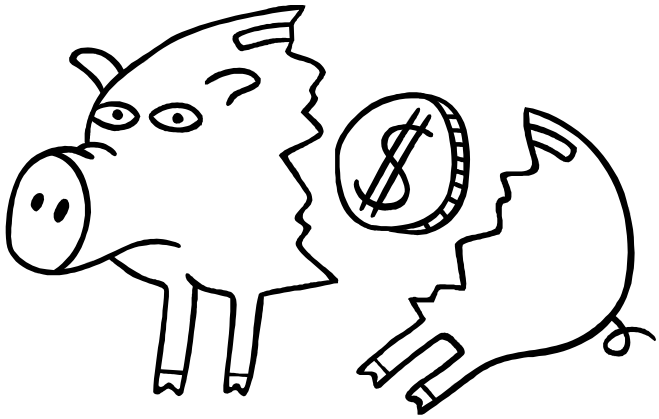

EdE SOBRE Mc 12, 41-44

Un dels textos de l'Evangeli que més ens agrada en el MIJAC per treballar el tema de l'economia és aquest de la pobre vídua (Mc 12, 41-44):

Jesús es va asseure davant la sala del tresor i mirava com la gent hi tirava diners. Molts rics hi tiraven molt. Llavors va arribar una viuda pobra que hi tirà dues petites monedes de coure. Jesús va cridar els seus deixebles i els digué:

-Us asseguro que aquesta viuda pobra ha tirat al tresor més que tots els altres. Tots han donat el que els sobrava; ella, en canvi, ha donat el que necessitava, tot el que posseïa, tot el que tenia per a viure.

A partir d'aquest text us proposem, doncs, de fer un EdE seguint els passos ja coneguts.

- La lectura del text: "què diu el text en ell mateix?"
- La meditació del text: "què em diu el text a mi?"
- L'oració: "què li dic jo al Senyor que em parla en el text?"
- La contemplació: "quin do m'és donat en el text?"
- L'acció: "quin fruit de vida em mou a donar?"

Les dues preguntes fonamentals d'aquest EdE serien:

1- Què diu Jesús en aquesta escena?

2- Què em demana Déu a mi i al Moviment a través d'aquest text?

RdV SOBRE L'ECONOMIA[32]

VEURE:

EN QUINA MESURA TENIM PRESENTS ELS CRITERIS C/B?:

1. En la mesura que cadascú aporta després d'haver fet una reflexió sobre el sentit de l'aportació:
   - Volem fer coses.
   - Volem que depenguin de nosaltres el fer-les i com fer-les (ens hem de fer nosaltres responsables del que aportem cada setmana i no els pares).
   - Volem compartir amb els altres el que fem.
   - Volem ser conscients del que això suposa a nivell d'esforços, de participació i de les despeses.
2. Dins dels grups tothom té present que cada setmana fem l'aportació i l'infant responsable de l'economia les recull i les anota.
3. A les festes (piscolabis) tenim el costum de: o bé portar les coses entre tots o bé anar-hi en grup a comprar-les.
4. Sempre recordem que si porten llaminadures, les comparteixin amb els companys.
5. Sempre hi ha la possibilitat de aplaçar el pagament d'alguna activitat cara (sortides o colònies) o de becar-les.
6. Ens plantegem de fer campanyes econòmiques de cara a les colònies d'estiu (samarretes...) I també l'anar amb un altre centre del MIJAC per compartir coses i també les despeses.
7. Els animadors tenen molt clara la dimensió del Moviment. Als infants els costa una mica sortir del barri, però ressaltem molt la dinàmica del Moviment a través de la campanya, la revista, les coordinadores, les trobades i les assemblees.

DIFICULTATS:

1. Quan són inconstants a l'hora de venir-hi.
2. Que som pocs i sempre costa més engegar les coses.

JUTJAR (Ac 2, 42-47)

PARAL·LELISMES QUE HI TROBEM ALS GRUPS:

1. El testimoni de la Dolors (8 anys), que és una noia molt callada i amb algunes dificultats de psicomotricitat, però que sempre està atenta a tot i quan se li demana alguna cosa ho fa molt contenta i amb tota la il·lusió.
2. L'entusiasme d'Estefania i Dani (del grup de mitjans-grans) que sempre que fem alguna activitat conviden a algun amic.
3. L'actitud de ser-hi, innocent i il·lusionat d'en Javi (13 anys), un noi molt especial i molt "evangelitzador" amb la seva disponibilitat... encara que no sàpiga de què van les coses.
4. A l'equip d'anis, un troba la dificultat de fer-se seva l'economia del MIJAC quan no té una economia pròpia i depèn dels de casa.

[32] Hem aportat la resposta d'un centre a la RdV sobre l'economia treballada a nivell C/B el curs 2001/02.

ACTUAR.

REPERCUSSIÓ DE NO REBRE SUBVENCIONS:

1. Al centre ens seria impossible assumir el fer colònies d'estiu, perquè ens suposa la meitat de les entrades.
2. A la Diòcesi ens costaria mantenir la Secretaria (tant la persona com el material que hi tenim).
3. A nivell C/B: la compensació seria "utòpica" i les aportacions haurien de ser molt més elevades.

MITJANS PER COMPENSAR:

1. Posar quotes o fitxes d'inscripció als centres.
2. Augmentar els donatius i les aportacions de l'Església que ara rebem.
3. Reduir despeses, sobretot a nivell de secretaria i de material i publicacions.
4. Seria molt difícil la coordinació amb Les Illes.
5. Caldria augmentar molt el nombre d'infants i d'animadors del MIJAC.

APROFUNDIMENT 4ª CONVICCIÓ: OPCIÓ EDUCATIVA

QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

BREU INTRODUCCIÓ:

El MIJAC és un Moviment educatiu i com a tal, s'ha de fonamentar en unes conviccions i una metodologia coherents amb el seu ideal i les persones que el formen o a les que se'ls ofereix. És per això que aquest punt ha de ser un d'aquells temes als qui constantment s'ha de fer referència i se n'ha d'aprofundir en bé dels infants i de la bona marxa del Moviment.

ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:

REFLEXIÓ:

- LA DINÀMICA DELS MOVIMENTS D'AC

PREGÀRIA:

MIRA NUESTRAS MANOS

Señor, mira nuestra manos
que quieren construir una sociedad más humana
donde la vida de todos sea posible.

Mira nuestras manos,
que se unen para crear confianzay más solidaridad
allí donde los hombres trabajan juntos.

Mira nuestras manos
que quieren hacer posible un tiempo libre más creativo,
que fomente las relaciones entre los jóvenes
y nos haga crecer como personas
cada vez más cerca de Jesucristo.

Señor, estamos aquí, todos juntos,
dispuestos a abrir los ojos hacia los otros
con el deseo de hacerles llegar vuestro Espíritu;
él hará posible que nuestros pueblos y barrios,
tanto en el trabajo como en el tiempo libre,
aporten un lugar digno para el hombre,que haga posible
unas relaciones fraternales y justas entre todos.

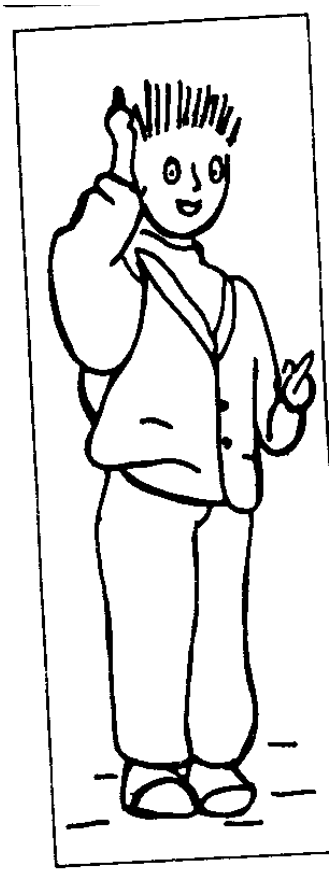

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:

- *El MIJAC, una oportunitat per a actuar*
- *L'animador que volem*

LA DINÀMICA DELS MOVIMENTS D'AC[33]

CONVICCIONS FONAMENTALS

La nostra acció educativa amb joves i infants parteix del convenciment que cada persona és:

- Creat per Déu-Pare.
- Salvat en la història per Jesús, Fill de Déu Encarnat.
- Acompanyat per l'Esperit Sant que acaba l'obra de Déu (santifica), impulsa la missió del cristià i el guia a l'interior de la Comunitat dels fills de Déu.

Aquestes conviccions són l'eix vertebrador dels nostres projectes educatius (...)

ESCOLA DE MILITANTS CRISTIANS

Els Moviments d'AC a Catalunya i les Illes acompanyem el procés militant emprant el mètode Acció/Reflexió/Acció. Optem per aquest camí perquè obre els militants críticament i creativament als altres i a l'Altre. Aquest mètode és substancial i forma part de la identitat de les nostres associacions.

Tanmateix hem de revisar assíduament si l'òptica des d'on apliquem la dinàmica Acció/Reflexió/Acció és o no la més idònia per a ajudar a procés de descoberta de Jesús dels infants i dels joves del nostre temps.

Cal qüestionar-nos també els criteris que esmercem al moment de desenvolupar les campanyes, les trobades, les sessions d'estudi, la iniciació... així com quines han de ser les persones que han d'acompanyar la formació, amb quina preparació han de fer-ho o quines són les característiques que configuren els joves i els infants d'avui.

Finalment hem d'analitzar els recursos de què disposem o els que hem de cercar per garantir l'aplicació d'un projecte de formació de militants cristians.

ESTIL EDUCATIU

L'estil educatiu és un element formatiu perquè configura una manera d'educar i de viure la vida. Respon als criteris exposats en els capítols anteriors i genera una metodologia, en coherència amb les característiques dels joves i dels infants d'avui, que faci abastables les finalitats educatives que pretenem (...)

PREVALENÇA DEL CONEIXEMENT EXPERIENCIAL

(...) el llenguatge discursiu, racional, fonamental en la verbalització, avui tiba poc als joves. El seu sistema de coneixement és més experiencial que racional. Per això en els nostres moviments la formació ha de tenir ben present aquestes variables (...):

- Escoltar els altres tal com són. Atendre no solament la seva paraula sinó també percebre el significat que eté per aa la persona.
- Saber que hom és escoltat sense sentir-se jutjat ni veure distorsionada la seva aportació, altrament se sentiria distant, incòmode i marginal.
- Comprendre el que l'aaltre expressa, solament així és possible compartir les vivències.
- Saber-se escoltar un mateix. Prendre possessió dels propis sentiments, no deixar-se collar

[33] CCME, *Ideari dels Moviments infantils i juvenils d'AC*, Lleida, 1993. pàg. 10. 45-57.

per la por a ésser un mateix, sentir se satisfet de poder comunicar-se amb altres...

- Acceptar la interdependència no desitjant moldejar els altres i acceptant-los les expressions de confiança, afecte o comunicació.

Aquestes condicions són possibles en grups petits on un pot sentir-se individualitzat, no massificat i acceptat pel col·lectiu. Les experiències vitals que crea aquesta mena de comunicació són formatives per elles mateixes, perquè mouen el cor.

L'acció de Jesús amb la Samaritana és un mode preclar del coneixement experiencial (Jn 4):

- Jesús escolta la persona de la Samaritana, no solament les seves paraules. Comparteix amb ella la seva situació (tenir set) i la seva fe. Accepta l'entusiasme d'aquella dona i l'acció d'escampar-lo pel seu poble.
- La Samaritana se sent escoltada en el profund del seu ésser i acceptada sense discriminació alguna.

Enmig d'aquesta atmosfera Jesús anuncia el Pla salvador del Pare, la realització d'aquest pla en Ell i les possibilitats d'experimentar aquest do en un mateix. Com a resultat, la Samaritana intueix, sense entendre amb tota claredat, que Jesús és el Messies. Aquesta intuïció, fonamentada en l'acció i la paraula de Jesús, dinamitza la seva existència fins portar-la a compartir amb tot el poble.

La RdV és un estil i un mètode educatiu que pretén, a més de fonamentar el compromís del militant en el medi, ajudar-lo a integrar la fe i la vida, l'experiència i l'acció, els criteris i els comportaments. Aquesta unitat harmònica interior suposa no solament un coneixement nocional de Jesús, sinó una opció cordial per Ell. L'opció per Jesús es desprèn de la confiança dipositada en Ell i això demana no solament consciència de la pròpia situació sinó lliurament incondicional i capacitat de comunicació vital.

La RdV s'adreça al cor del militant per a convidar-lo a "donar la vida" com féu Jesús a fi que pugui "conservar-la" per sempre. La lògica de la fe és entesa quan es fonamenta en la joia de provar a viure estimant com Jesús. Neix aleshores una "saviesa" que ajuda a comprendre la raonabilitat del seguiment de Jesús i de la fidelitat al seu missatge.

FIDELITAT A LA TRADICIÓ EDUCATIVA DELS MOVIMENTS D'AC

L'estil educatiu dels Moviments s'emmarca en l'àmbit de la pedagogia personalista i alliberadora. Parteix de la idea que el militant està dotat per Déu dels recursos que necessita per a trobar-lo i que creix a mesura que es comunica amb els altres i assumeix responsabilitats en el seu món.

Els Moviments assumim també que el creixement del militant implica ajudar-lo a escorcollar les engrunes de llibertat, justícia, fraternitat i joia que hi ha en la seva existència, en la seva acció en la dels altres. És a dir, l'experiència vital i l'acció són font i fita de llur acció educativa evangelitzadora. L'acció educativa de les nostres associacions:

- Pren la persona de l'infant i el jove com a nucli essencial.
- Fomenta el protagonisme i la corresponsabilitat de joves i infants en els seus Moviments.
- Educa a partir de l'acció que l'infant o el jove realitzen en el seu medi i els motiva perquè adoptin una actitud activa en el seu món.
- Sensibilitza per descobrir en els febles esguerrats la veu del Pare que convoca a la justícia i a la fraternitat.
- Ofereix Jesús com a model de personal i acompanya l'opció que el militant fa per El en sintonia amb la Comunitat Eclesial amb els mitjans que dipositá en la seva Església.

- Potencia tant l'arrelament personal de l'infant i del jove en el seu medi sòciocultural i eclesial com la incidència en ell amb el seu compromís.

La RdV és l'eina que ajuda el militant a seguir el camí de les opcions educatives esmentades. D'acord amb la reflexió de tot aquest apartat, cal, però, complementar-la amb:

- Moments (trobades, entrevistes personals, sessions d'estudi,...) en els quals el militant pugui veure formulat un resum de la fe a partir de la seva experiència. Moments propicis són les celebracions de l'acció, una campanya, un recés, una colònia o campament, el cicle litúrgic...
- Espais de reflexió, lectura i pregària personal en funció de les situacions vitals que experimenta el militant. Són moments idonis els exercicis, la pregària personal, l'entrevista pastoral amb formadors, el quadern de vida, les celebracions de la fe...
- Oportunitats perquè el militant pugui fer una síntesi sistemàtica dels continguts de la fe que l'ajudi a viure millor la seva opció per Jesús i la dimensió eclesial de la seva fe (...)

Les fases vitals més significatives que comporta aquest ritme són:

LA CONSCIÈNCIA DE LA PRÒPIA EXPERIÈNCIA

Aquesta consciència és una de les fites a assolir envers la maduresa. L'ajut del grup, d'un company o la mateixa vida són elements necessaris ja que la identitat d'una persona no solament es compon dels trets que hom percep sobre si mateix sinó també dels que els altres perceben en ella.

La relació personal i pròxima d'un militant és sovint un factor desencadenant que mobilitza vers la fe tota vegada que són el testimoni personal i l'acompanyament els que poden ajudar l'altre a qüestionar-se i optar per progressar en ella.

- Del dubte a la fe, com quan Tomás en dubta de la resurrecció (Jn 24-25).
- De la queixa a la confiança com en el cas de Marta, la germana de Llàtzer (Jn 11, 17-27).
- De la limitació física a la salut com en la vida del cec de naixement (Lc 18, 35-43).
- De la decepció a l'esperança, com en el cas dels dos deixebles d'Emaús (Lc 24, 13-35).
- De l'autosuficiència a la senzillesa, com és l'experiència d'en Pere (Jn 13, 4.8.36-38).

El procés suposa que el Moviment acompanya els militants de la forma més personalitzada possible tenint cura d'arribar al cor de cada persona ni que es trobi immersa a l'interior dels grups (Lc 8, 40.43-48). La campanya, l'acció, la relació interpersonal, el quadern de vida, les monografies i la mateixa RdV, són eines adients que ajuden a iniciar o reprendre un procés de creixement en la fe o de resposta a les crides de Déu.

LA CONFIANÇA EN ELS ALTRES

L'acceptació joiosa de la pròpia realitat garanteix que la persona trobi ressò en els altres i s'hi confiï i a la inversa, fiar-se'n dels altres normalment ajuda a conèixer-se a si mateix. Desenvolupar una actitud d'obertura confiada en els altres és possible, si es garanteixen aquestes vivències:

- Fidelitat als propis sentiments i conviccions.
- Acceptació amb senzillesa de les limitacions.
- Autenticitat i generositat en la conducta.
- Comunicació interpersonal.

Pere i el seu grup passen de la confiança en el propi esforç a l'acceptació de les limitacions fins

arribar a posar-se en mans de Jesús; aleshores el seu treball esdevé exitós (Lc 5, 4-8). El mateix paradigma es repeteix en el cas de Zaqueu qui de la confiança en el seu poder va cap a la consciència dels seus fraus fins a compartir tot cofoi la llar i els béns. En aquest moment reïx la vida a casa seva (Lc 19, 1-10).

Aquests exemples il·lustren com la formació en qualsevol dels nostres moviments ha de fomentar les vivències ressenyades, si volem que el procés personal dels infants i dels joves arribi fins a posar definitivament llur confiança en Jesús.

Creure en Jesús i optar per viure com ell és un acte de confiança apassionada. Les crisis, els complexos les pors o els dubtes poden minvar l'entusiasme per Jesús i fer trontollar l'opció per Ell, per això aquestes vivències són elements claus a treballar en aquesta fase del procés de formació.

LA CAPACITAT DE SORPRENDRE'S

Ésser sensible per a copsar el relleu de la vida i deixar-se colpir entendrir és també una ruta que obre a la confiança i a l'autoconsciència. Aquesta etapa del creixement permet que el militant estigui amatent per adonar-se'n del sentit pregon de la realitat (misteri) i per situar-se amb pau davant la complexitat de la història humana.

A Déu res del que afecta la persona li és indiferent ans al contrari el colpeix fins a encarnar-se en el món. Jesús ensenya als seus que la servicialitat, l'autenticitat, la humilitat, l'austeritat, la vida i la mort, són experiències humanes que Ell ha assumit i ocasions per viure la fidelitat al Pla del Pare (Lc 10, 38-42).

Res succeeix perquè sí; ni l'atzar, ni la sort guien l'existència del militant, és per això que els Moviments potenciem la formació en la dimensió de la confiança vital amb Déu. La RdV, en il·luminar el cor del militant abrandant-lo por acollir la crida de Déu que descobreix, fomenta aquesta dimensió personal. El silenci, la contemplació, la pregària, la confiança i els altres elements descrits són actituds que permeten conrear en el jove i en l'infant la seva capacitat d'admiració (...)

LA INTERDEPENDÈNCIA - LA DONACIÓ

El coratge de servir i de comprometre's potencia tant la capacitat d'admiració com la confiança i la consciència d'un mateix. Els Moviments acompanyem el procés dels joves i dels infants des d'actituds de dependència o independència i rebel·lia fins a la interdependència i comunió. La RdV permet realitzar aquest procés a l'interior del grup. El Moviment amb les trobades, assemblees amb els mecanismes de participació contribueix també poderosament a la formació d'aquesta dimensió (...)

Aquesta etapa pressuposa una acció educativa insistent en el realisme per a acceptar els propis límits sense comparacions ni ressentiments. Demana també un acompanyament personalitzat perquè el militant romangui obert a les diferents crides que va descobrint en la vida. Aquestes diferents etapes els Moviments les acompanyem:

- Fomentant la fraternitat (compartint temps, economia, disponibilitat...) en el grup, amb el Moviment amb la resta de Moviments i amb tota l'Església (estructures de coordinació: CCME, SIPJ...).
- Il·luminant des de l'Evangeli la vida i l'acció dels militants i impulsant en ells la mirada de fe i el seguiment de Jesús (RdV, EdE, exercicis...).
- Alimentant l'esperança amb la pregària i la celebració sacramental de la fe (formació permanent, acompanyament, recessos...).

- Compartint la seva experiència d'evangelització amb la resta de la Comunitat cristiana (trobades, catequesi, fent d'animadors, consells de Pastoral, celebracions...).
- Impulsant i acompanyant el compromís en el medi (sindicats, associacions de veïns, delegats de curs, ecologia, Càritas...) especialment amb els col·lectius més marginats de la nostra societat.
- Ajudant a integrar la fe, la vida, l'acció, els sentiments, les actituds la projecció col·lectiva i eclesial de la seva experiència de Jesús.

L'ACOMPANYAMENT EN LA FE

Les diferents etapes de desenvolupament del militant, acompanyades amb l'estil educatiu assenyalat, necessiten la presència de l'adult en a te com a amic de camí i testimoni dels valors que proposem els diferents Moviments.

Sant Pau qüestionava les comunitats cristianes dient: «Com creuran si ningú no els ho anuncia? i com els serà anunciat si ningú no els és enviat?». Déu ha salvat les persones com a membres d'un poble. La fe és patrimoni col·lectiu d'aquest Poble. El creixement en ella exigeix la cooperació d'altres que també fan el camí de la fe.

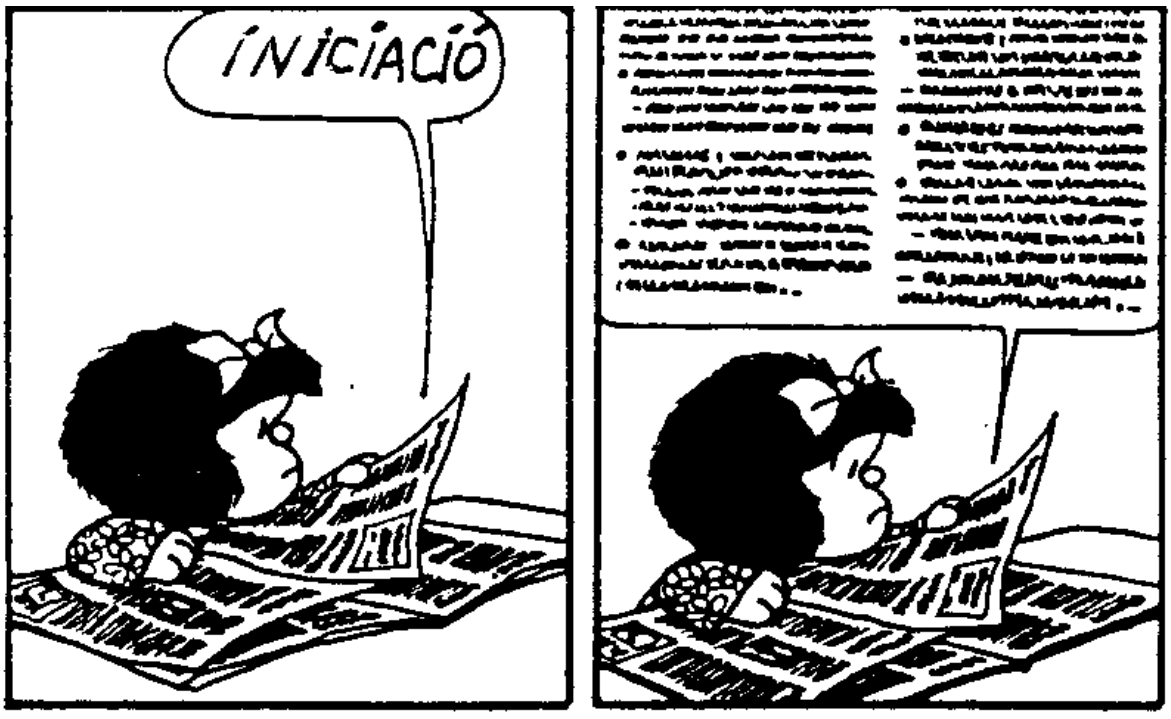

APROFUNDIMENT 5ª CONVICCIÓ: OPCIÓ EVANGELITZADORA

QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

BREU INTRODUCCIÓ:

No cal dir que l'opció evangelitzadora és el que dóna originalitat i identitat al MIJAC com a Moviment d'Acció Catòlica. Aquesta opció suposa i alimenta les altres sis. Veiem-ho

ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:

TALLER SOBRE L'OPCIÓ EVANGELITZADORA

TESTIMONI: COM EVANGELITZA EL MIJAC

PREGÀRIA:

PER CONSTRUIR LA PAU

Si gires l'esquena al germà, la hi gires a la pau,
encara no construeixes la pau.
Si respons amb violència, bufeteges la pau.
Si recules davant la dificultat, retardes la pau.
Si només la teva opinió és la vàlida, contamines la pau.
Si poses etiquetes als altres, acomiades la pau.
Si et prens per la teva imatge externa, enredes la pau.
Si vols tenir més del que necessites, et vens la pau.
Si no surts mai voluntari per a res, no parlis de pau.
Si fa temps que no has fet silenci, no esperis la pau.
Si no estimes, no demanis la pau.
Si et refies que te la portin, desenganya`t de la pau.

Quan prens responsabilitats que ningú no vol, desvetlles la pau.
Quan lluites per la justícia, fas trobadissa la pau.
Quan no critiques per darrere, fas obra de pau.
Quan saps obrir-te als altres, fas crèixer la pau.
Quan t'interesses pels problemes del món, fas pujar el valor de la pau.
Quan dediques temps a fer un servei, ets llevat de pau.
Quan tornes bé per mal, ets apòstol de la pau.
Quan no tens por de la veritat, ets profeta de la pau.
Quan, per damunt de tot, l'altre és persona, dignifiques la pau.
Quan comparteixes els teus béns, fas creïble la pau.
Quan engresques l'altre a viure, escampes la pau pel món.
Quan estimis com Crist estima, en tu floreix la pau.
Només quan estiguis cansat de buscar-la, la Pau et vindrà a trobar.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:

- *Els infants celebren la seva fe al MIJAC*

L'OPCIÓ EVANGELITZADORA

QUÈ VOL DIR EVANGELITZAR?

1. ***Anunciar i fer present l'Evangeli*** en el món dels infants, amb la finalitat de transformar-lo segons la voluntat de Déu (*Al MIJAC ho fem amb l'acció transformadora i l'acció educativa*)
2. ***Testimoniar*** la teva experiència de l'Evangeli, la teva comunió amb Jesucrist (*l'animador és amic i testimoni*).
3. ***Explicitar*** amb paraules entenedors i amb fets significatius el que va dir i fer Jesucrist (*ho fem amb l'acció educativa i des de l'opció pels pobres i l'opció evangelitzadora*).
4. ***Adherir-se a Jesucrist***, seguir-lo en el seu Camí (*en som amics i testimonis*).
5. ***Formar part d'una comunitat cristiana*** (*moviment, parròquia*).
6. ***Celebrar sacramentalment*** aquesta adhesió a Jesucrist i aquesta relació comunitària en l'Eucaristia dominical (*ho fem amb les celebracions*).

L'OPCIÓ EVANGELITZADORA DE PAU (Ac 17,16-32)

16 *Mentre Pau els esperava a Atenes, s'indignava de veure la ciutat plena d'ídols.* 17 *A la sinagoga s'adreçava als jueus i als qui adoraven l'únic Déu, i a la plaça de la ciutat parlava cada dia amb els qui hi trobava.* 18 *També alguns filòsofs epicuris i estoics conversaven amb ell. Alguns es preguntaven: -Què deu voler dir aquest xerraire? D'altres deien: -Sembla un predicador de divinitats estrangeres. Parlaven així perquè Pau els anunciava Jesús i la resurrecció.*

Pau va al lloc on sap que trobarà gent: Si vol parlar als jueus, va al lloc on es reuneixen: **la sinagoga**. Si vol parlar amb els ciutadans d'Atenes, se'n va al lloc on s'aturaven a xerrar: **la plaça**. Pau cerca el lloc on trobar gent a fi d'anunciar i fer present l'Evangeli.

19 *Llavors se l'endugueren amb ells i el van portar a l'Areòpag tot dient-li: -Podríem saber què és aquesta doctrina nova que tu ensenyes?* 20 *Ens fas sentir coses que ens resulten estranyes, i voldríem saber què vol dir tot això.* 21 *Cal tenir present que tots els atenesos, com també els estrangers residents a la ciutat, en res no passaven el temps més de gust que contant o escoltant novetats*.

Pau connecta amb els ciutadans d'Atenes i és convidat al lloc on es reunien per escoltar novetats: **l'Areòpag**. **L'opció evangelitzadora** t'invita a decidir-te a anunciar i fer present l'Evangeli al lloc on els infants es relacionen.

22 *Pau, dret al mig de l'Areòpag, va parlar així: -Atenesos, veig que en tot sou molt religiosos,* 23 *perquè, recorrent la ciutat i contemplant els vostres llocs sagrats, fins i tot he trobat un altar que porta aquesta inscripció: "Al déu desconegut."*

Pau ha **vist** la realitat del món infantil per tal d'adonar-se des d'on partir i així proposar-los la novetat de l'Evangeli. Pau parteix, doncs, de la realitat vista *(anàlisi del món infantil*). Gràcies a la Campanya, els infants també actuen ja des del veure. El mateix **Veure *és una acció***. *Veure* també és posar-se en la pell de Jesús i fixar-se ***com mira la realitat***, com mira l'entorn (vegeu *Mc 10,21.23.27*).

Doncs bé, el que vosaltres adoreu sense conèixer és el que jo us anuncio. 24 *El Déu que ha fet el món i tot el que s'hi mou, Senyor com és de cel i terra, no habita en temples construïts per mans*

d'home 25 *ni té necessitat de cap servei dels homes, ell que a tots dóna vida, alè i tota cosa.* 26 *Ell va crear d'un sol home tota la raça humana perquè habités arreu de la terra. I ha fixat uns temps precisos i els límits dels llocs on els homes han de viure,* 27 *perquè cerquin Déu. De fet, potser podrien acostar-s'hi a les palpentes i trobar-lo, perquè ell no és lluny de ningú de nosaltres,* 28 *ja que "en ell vivim, ens movem i som". Així ho han dit alguns dels vostres poetes: "Perquè nosaltres també som del seu llinatge."* 29 *Ara bé, si som del llinatge de Déu, no hem de pensar que la divinitat sigui semblant a imatges d'or, de plata o de pedra, treballades per l'art i el talent dels homes.* 30 *Així, doncs, ara Déu passa per alt els temps viscuts en la ignorància i fa saber als homes que tots i a tot arreu s'han de convertir.* 31 *Ell ja té assenyalat el dia que ha de jutjar el món amb justícia per mitjà d'un home que ell mateix ha designat, i n'ha donat a tothom una prova ressuscitant-lo d'entre els morts.*

Pau parteix del que els interessa a fi de proposar-los una cosa millor. I ho fa tot relacionant el que ha vist (*fent l'acció*) amb l'Evangeli rebut. I el seu anunci té la força de saber connectar amb l'esperança dels seus interlocutors. ***L'opció evangelitzadora*** implica explicitar ***l'Evangeli***, fer emergir l'esperança que brolla de l'Evangeli. **L'opció evangelitzadora** no consisteix a passar de puntetes per l'Evangeli i quedar-se en els valors. El que importa és la força que els dóna l'Evangeli, ***la mateixa persona de Jesucrist***.

32 *Així que sentiren parlar de resurrecció dels morts, alguns es van posar a riure, i d'altres digueren: -Sobre aquest punt ja t'escoltarem un altre dia.*

En resum, ***l'opció evangelitzadora*** no pot amagar l'Evangeli. Impedeix de rebaixar o de fer-se l'Evangeli a la mida personal o de l'infant. El *final feliç* (Déu estima tothom i el món acabarà bé) no amaga la duresa del camí (el procés educatiu i evangelitzador). Hi ha qui no accepta la novetat l'Evangeli (vegeu **Jn 6, 60:** *Llavors molts dels seus deixebles, després de sentir-lo, van dir: -Aquest llenguatge és molt dur. ¿Qui és capaç d'acceptar-lo?*). **L'opció evangelitzadora** comporta un canvi de mentalitat i de manera de fer; obre ***espais de llibertat i relacionals***, tot i que no tothom vol esbotzar la pròpia *Porta Negra* (*El Retorn del Rei*) que el manté tancat en el seu món, o presoner, o indiferent o imnune a la llibertat de l'Evangeli (2Co 3,17; Ga 5,13).

L'OPCIÓ EVANGELITZADORA DE JESÚS (Jn 6)

1) El signe del banquet (6,1-15)

1 *Després d'això, Jesús se'n va anar a l'altra banda del llac de Galilea o de Tiberíades.* 2 *El seguia molta gent, perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts.* 3 *Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els seus deixebles.* 4 *Era a prop la Pasqua, la festa dels jueus.* 5 *Llavors Jesús alçà els ulls i, en veure la gran gentada que arribava al lloc on era, digué a Felip: -On comprarem pa perquè puguin menjar tots aquests?* 6 *De fet, ho preguntava per posar a prova Felip, perquè ja sabia què volia fer.* 7 *Felip li va respondre: -Ni amb dos-cents denaris no n'hi hauria prou per a donar un tros de pa a cadascú.* 8 *Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, li diu:* 9 *-Aquí hi ha un noiet que té cinc pans d'ordi i dos peixos; però què és això per a tanta gent?* 10 *Jesús digué: -Feu seure tothom. En aquell indret hi havia molta herba i s'hi assegueren; només d'homes, eren uns cinc mil.* 11 *Llavors Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí a la gent asseguda, tants com en volgueren, i igualment repartí el peix.* 12 *Quan tothom va quedar satisfet, va dir als seus deixebles: -Recolliu els bocins que han sobrat, perquè no es perdi res.* 13 *Ells els van recollir i amb els bocins d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze cistelles: eren les sobres després d'haver menjat.* 14 *Quan la gent veié el senyal prodigiós que ell havia fet, començaren a dir: -Realment, aquest és el profeta que havia de venir al món.* 15 *Jesús s'adonà que venien a emportar-se'l per fer-lo rei, i es retirà altra vegada tot sol a la muntanya.*

2) Jesús es manifesta caminant sobre el mar (6,16-21)

16 *Al capvespre, els seus deixebles van baixar al llac* 17 *i s'embarcaren en direcció a Cafarnaüm, a l'altra riba. Ja s'havia fet fosc i Jesús encara no s'havia reunit amb ells;* 18 *a més, com que el vent bufava fort, el llac s'anava encrespant.* 19 *Quan havien remat unes dues o tres milles, van veure que Jesús s'acostava a la barca caminant sobre l'aigua, i es van esglaiar.* 20 *Ell els diu:* ***-Sóc jo****, no tingueu por.* 21 *Volien fer-lo pujar a la barca, però tot seguit la barca tocà terra al lloc on anaven.*

3) Jesús suscita l'anhel de trobar-lo (6,22-25) i en revela el seu sentit pregon (6,26-34) i, en el marc de la sinagoga de Cafarnaüm (6,59), interpreta el signe del banquet (6,35-59)

22 *L'endemà, la gent encara era a l'altra banda del llac. Llavors s'adonaren que allí només hi havia hagut una barca i que Jesús no hi havia pujat amb els seus deixebles, sinó que ells se n'havien anat tots sols.* 23 *Altres barques havien arribat des de Tiberíades fins a prop de l'indret on havien menjat després que el Senyor digués l'acció de gràcies.* 24 *Així, doncs, quan la gent s'adonà que Jesús no era allí, ni tampoc els seus deixebles, van pujar a les barques i se n'anaren a Cafarnaüm a buscar Jesús.* 25 *Així que el trobaren a l'altra banda del llac, li van preguntar: -Rabí, quan has arribat?* 26 *Jesús prengué la paraula i els digué: -Us ho ben asseguro: vosaltres no em busqueu perquè heu vist senyals prodigiosos, sinó perquè heu menjat pa i heu quedat saciats.* 27 *Però no us heu d'afanyar tant per l'aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dóna vida eterna. I el Fill de l'home us donarà aquest aliment, perquè Déu, el Pare, l'ha acreditat amb el seu segell.* 28 *Ells li preguntaren: -Com hem d'actuar per a fer les obres de Déu?* 29 *Jesús els respongué: -L'obra que Déu vol és aquesta: que cregueu en aquell que ell ha enviat.* 30 *Li replicaren: -I tu, quin senyal prodigiós realitzes, perquè el vegem i et creguem? Què pots fer?* 31 *Els nostres pares van menjar el mannà en el desert, tal com diu l'Escriptura: Els donà pa del cel per aliment.* 32 *Llavors Jesús els respongué: -Us ho ben asseguro: no és Moisès qui us ha donat el pa del cel; és el meu Pare qui us dóna l'autèntic pa del cel.* 33 *El pa de Déu és el que baixa del cel i dóna vida al món.* 34 *Ells li demanen: -Senyor, dóna'ns sempre pa d'aquest.* 35 *Jesús els diu:* ***-Jo sóc*** *el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set.* 36 *Però ja us ho he dit: vosaltres m'heu vist i encara no creieu.* 37 *Tots els qui el meu Pare em dóna vindran a mi, i jo no trauré pas fora ningú que vingui a mi,* 38 *perquè no he baixat del cel per fer la meva voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.* 39 *I la voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que jo no perdi res d'allò que ell m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia. 40 Perquè aquesta és la voluntat del meu Pare: que tots els qui veuen el Fill i creuen en ell tinguin vida eterna. I jo els ressuscitaré el darrer dia.* 41 *Aleshores els jueus es posaren a murmurar d'ell perquè havia dit: «Jo sóc el pa que ha baixat del cel»,* 42 *i es preguntaven: -Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, ¿i ara diu que ha baixat del cel?* 43 *Jesús els digué: -No murmureu entre vosaltres.* 44 *Ningú no pot venir a mi si el Pare que m'ha enviat no l'atreu. I als qui vinguin a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia.* 45 *En els Profetes hi ha escrit: Tots seran instruïts per Déu. Tots els qui escolten el Pare i acullen el seu ensenyament vénen a mi.* 46 *No és pas que algú hagi vist el Pare: només l'ha vist el qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare.* 47 *Us ho asseguro: els qui creuen tenen vida eterna.* 48 ***Jo sóc*** *el pa de vida.* 49 *Els vostres pares van menjar el mannà en el desert, però van morir.* 50 *Aquest, en canvi, és el pa que baixa del cel perquè el qui en mengi no mori.* 51 ***Jo sóc*** *el pa viu que ha baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. I el pa que jo donaré és la meva carn per a la vida del món.* 52 *Llavors els jueus es posaren a discutir entre ells. Deien: -Com pot donar-nos aquest la seva carn per a menjar?* 53 *Jesús els respongué: -Us ho ben asseguro: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres.* 54 *Qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia.* 55 *La meva carn és veritable menjar i la meva sang és veritable beguda.* 56 *Qui menja la meva carn i beu la meva sang, està en mi, i jo, en ell.* 57 *A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi.* 58 *Aquest és el pa que ha baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui*

mengen aquest pa, viuran per sempre. 59 *Tot això, Jesús ho digué mentre ensenyava en una sinagoga, a Cafarnaüm.*

4) La interpretació de Jesús provoca la reacció dels oients (6,60-71)

60 *Llavors molts dels seus deixebles, després de sentir-lo, van dir: -Aquest llenguatge és molt dur. ¿Qui és capaç d'acceptar-lo?* 61 *Jesús, sabent que els seus deixebles murmuraven de tot això, els digué: -Això us escandalitza?* 62 *Doncs què direu quan veureu el Fill de l'home pujant on era abans?* 63 *És l'Esperit qui dóna vida; la carn no serveix de res. Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida.* 64 *Però entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen. Des del principi, Jesús sabia qui eren els qui no creien i qui l'havia de trair.* 65 *I afegí: -Per això us he dit que ningú no pot venir a mi si no li ho concedeix el Pare.* 66 *Des d'aquell moment, molts dels seus deixebles es van fer enrere i ja no anaven més amb ell.* 67 *Llavors Jesús digué als Dotze: -¿També vosaltres em voleu deixar?* 68 *Simó Pere li respongué: -Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna,* 69 *i nosaltres creiem i sabem que tu ets el Sant de Déu.* 70 *Jesús els digué: -¿No us vaig escollir tots dotze? I un de vosaltres és un diable!* 71 *Es referia a Judes, fill de Simó Iscariot. Era ell, un dels Dotze, qui l'havia de trair.*

INTERPRETEM EL TEXT

La festa de la Pasqua dels *jueus* (6,4) és l'ocasió per a dibuixar un quadre en ***quatre escenes***: ***1)*** el signe del banquet (6,1-15); ***2)*** Jesús manifesta la seva glòria (*jo sóc*) caminant sobre el mar (6,16-21); ***3)*** Jesús suscita l'anhel de trobar-lo (6,22-25) i en revela el seu sentit pregon (6,26-34) i, en el marc de la sinagoga de Cafarnaüm (6,59), interpreta el signe del banquet (6,35-59); ***4)*** la interpretació de Jesús provoca la reacció dels oients (6,60-71), cal optar per acollir o refusar el do de la vida de Déu en Jesús.

La interpretació del *signe dels pans* ha de tenir present que la Llei de Moisès és la *icona* (reflecteix) de la vida que Déu Pare dóna al qui l'acull. Jesús és la *icona* de la vida que Déu dóna al qui l'acull, és a dir, el qui hi *creu* (6,47) o el qui se'l *menja* en el sentit d'*estar-hi en comunió* (6,58).

L'anomenat *discurs del pa de vida* (6,22-59) insisteix, en un primer moment, a *anar cap a* Jesús i a *creure-hi*, i en un segon moment, en la *comunió* amb Crist. El procés generat per l'acció educativa i l'acció transformadora ens situa en el llidar de Jesús; en efecte, *l'acció educativa* i *l'acció transformadora* són com ***un viatge cap a Jesús***. El moment de creure-hi, passa per la valoració i la celebració sacramental del viatge fet, i un cop s'ha atravessat *el llindar*, s'entra en la *comunió amb Crist i entre nosaltres* (l'***Eucaristia*** és l'expressió sacramental d'aquesta comunió).

Al llarg d'aquest viatge, la manifestació misteriosa de Jesús suscita una dificultat: *Com pot donar-nos aquest la seva carn per a menjar?* (6,52). Jesús hi respon afirmant el misteri de la unió entre ell mateix i el creient, *comunió* que *ja* és real després de la seva mort, significada amb el do del seu lliurament a la creu. L'aliment (***pa***) s'identifica amb el donant (***Jesús***). Per la seva mort i resurrecció, Jesús s'ha convertit en *pa de vida* per al creient.

La relació *Pare i Fill* engendra la relació *Fill i creient*: el Pare fa viure el Fill que ha enviat i el Fill (que viu pel Pare i prop d'Ell) fa viure el creient que el menja, que *assumeix* que el Fill (do del Pare) faci estada en ell. Així doncs, *menjar la carn i beure la sang* significa unir-se no pas a Jesús de Natzaret, sinó al *Fill únic de Déu* que ha travessat i vençut la mort perquè el món visqui.

D'una banda, és una invitació a *creure* en la victòria del Fill de l'home sobre la mort, i de l'altra, a *revifar la fe* dels qui l'han acollit i, per la manducació (= la Paraula s'ha fet vida per sempre), a *expressar el misteri de la comunió* amb Déu i entre els creients.

L'opció evangelitzadora parteix de la nostra ***adhesió a Jesús***. De la mateixa manera que Jesús se sent unit al Pare, nosaltres ens hem de sentir units a Jesús, a fi de poder donar-ne ***testimoni***.

L'opció evangelitzadora és ***una opció per Jesús***, és una adhesió a la persona de Jesús (Evangeli, paraula i acció).

CONTEMPLEM JESÚS

Jesús fa, no sense *l'equip dels deixebles* (l'equip d'animadors), ***una acció significativa*** (evangelitzadora): *el signe del banquet*. A partir de l'acció feta, Jesús se situa, davant de l'equip, des de la perspectiva de Déu: *camina sobre el mar*, i els convida a la fe: *No tingueu por*. I des d'aquesta perspectiva (la de ***l'opció evangelitzadora***), i no sense *l'equip dels deixebles*, suscita mirar l'acció des de la perspectiva de Déu; i des d'ella, la interpreta, implicant-s'hi tot implicant-hi Déu. En la seva implicació reflecteix la presència de Déu pel seu testimoniatge.

L'acció educativa i l'acció transformadora, fetes des de la implicació personal i des de la trobada amb Déu, porten a ***l'opció evangelitzadora***, que manté viva l'acció educativa i anima l'acció transformadora.

Jesús acompanya a fer l'***opció per l'Evangeli***. La confessió de fe de Pere és fruit d'un llarg i lent procés, ritmat amb paraules i gestos significatius. Apareixen dos *itineraris*: el de la gent i el dels deixebles.

Ambdós itineraris marquen tres conviccions del MIJAC, ***l'acció transformadora i l'acció educativa*** i ***l'opció evangelitzadora***.

FIXEM-NOS EN EL PROCÉS DE L'OPCIÓ

La gent segueix Jesús pels *senyals prodigiosos* que fa amb els malalts (6,2); es precipita a fer-lo *rei* (6,15); el busca perquè ha menjat pa i ha quedat saciada (6,26); la gent expressa sorpresa en descobrir-lo present (6,25), però al final no el reconeix com a ***Pa*** *baixat del cel* (6,41), com a ***Pa*** que dóna *vida per sempre* i *vida al món* (6,51).

L'acció educativa i l'acció transformadora generen processos de *sanació*. Però ***l'opció evangelitzadora*** (el fet de mirar-ho des de la fe) ens fa mirar més enllà, a descobrir-hi la presència salvadora de Déu, a fer-hi ***un tast d'eternitat***.

Els deixebles no entenen el *llenguatge de Jesús*, tot i haver fet experiència de caliu i de solidaritat. Jesús ens escalfa el cor a fi de guarir-nos del nostre isolament. El fet de compartir costa (l'observació de Felip n'és una mostra: 6,7). Tanmateix, no es tracta sols de compartir i de fer accions solidàries (6,28), sinó d'oferir-se com a pa als altres, de donar-se com a vida al món.

L'opció evangelitzadora ens porta a donar del nostre temps, a fer una tasca educativa i evangelitzadora amb els infants i des dels infants, però sobretot a donar la nostra vida perquè l'Evangeli sigui anunciat i fet present en el món dels infants, i perquè els infants siguin evangelitzadors dels altres infants.

Els deixebles descobreixen la presència misteriosa de Jesús, que els fa passar de la mort a la vida (6,16-21). Si en un principi es pensen que Jesús se n'havia anat per deixar-los (6,15), ara el descobreixen que els acompanya a fer el pas (*la barca tocà terra al lloc on anaven*: 6,21). I enmig de la incredulitat de molts, apareix la fe de Pere, el responsable dels Dotze. Però Jesús, en comptes de felicitar Pere, es lamenta de la traïció d'un dels Dotze (6,70-71).

Jesús acompanya a ***optar***, és a dir, a trobar-se amb Déu des de la vida i acció, a fer ***un tast d'eternitat***. Jesús convida a comprometre's pel Regne, a fer ***una opció de fe***. Jesús s'adreça al militant o iniciand que se li apropa i li suggereix: *Qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set* (6,35). *Qui menja aquest pa, viurà per sempre* (6,51). *Qui menja la meva carn i beu*

la meva sang, té vida vida eterna, i jo els ressuscitaré el darrer dia (6,54). *Qui menja la meva carn i beu la meva sang, està en mi, i jo, en ell* (6,56).

Jesús acompanya a viure i, per a viure, cal menjar. El fet de menjar t'obre a la creació i als altres, et fa sortir de tu mateix, et fa dependent de l'aliment, de la creació i del treball humà. La dependència de l'aliment simbolitza la relació amb el Creador i amb els altres, els treballadors de la indústria, del camp i de serveis. El fet de menjar crea lligams de relació, de comunió. El *signe dels pans* expressa l'experiència de relació, de comunió. En efecte, l'acció educativa i l'acció transformadora fetes des de l'opció evangelitzadora, i no sense els animadors ni sense els infants, creen espais de comunió, obren espais de llibertat, generen espais on fer *un tast d'eternitat*.

REFLEXIÓ FINAL

L'*opció evangelitzadora* s'arrela en la ***comunió personal*** amb Jesús. Per això, *menjar i beure* no d'ha d'entendre en un sentit material, sinó en el sentit personal de *ser en comunió*, que és precisament el fruït de la *manducació* (6,56). Aquesta *existència en comunió* és do del Pare, perquè atreu cap al Fill i el dóna perquè tothom visqui per sempre, gràcies a Ell.

- Com visc la meva relació o comunió amb Jesús? És una relació que implica la meva existència, que em fonamenta l'*opció evangelitzadora*?
- Des d'aquesta comunió amb Jesús, puc identificar-me amb l'opció evangelitzadora *de Jesús*? I amb la *de Pau*? Per què?

¿QUAN EVANGELITZAR?[34]

Sempre. Aquesta és la resposta. Evangelitzar en el món infantil no és gens fàcil, perquè els resultats, sovint, no es veuen fins passats uns quants anys. Per a això cal molta paciència, comprensió, conèixer el moment en el que viu el nen i la realitat que l'envolta, saber copsar els seus sentiments, les seves alegries i les seves tristeses. Es tracta de compenetrar un grup d'infants, de crear-hi unes condicions de convivència i diàleg, perquè cadascú té la seva pròpia manera de ser i de pensar; el seu caràcter i les seves reaccions; les seves inquietuds; i les seves riqueses... Per evangelitzar en el MIJAC hem de basar-nos sempre en el protagonisme que cada persona té en la vida i que per a nosaltres és com un "manament", és una Convicció.

Una manera d'evangelitzar és revisar allò que sabem que ha anat malament: les actituds que han fallat (les nostres i la dels infants), la falta de compromisos... Cal parlar-ne al grup i revisar-ho des de la fe i fer sempre una relectura creient, positiva, que ens porti a transformar les coses.

Per seguir aquesta manera d'evangelitzar és molt important saber adonar-se de les coses positives que ens ensenyen els infants, lligar-les a actituds de l'Evangeli i potenciar-les dintre del grup, d'aquesta forma ells aprenen a ser militants a les seves pròpies vides, autèntics protagonistes i transformadors dels medis en què hi viuen, essent crítics envers les injustícies i les manipulacions d'aquesta societat interessada i egoista, la qual no s'acosta a les ensenyances de Jesús.

També a l'hora d'evangelitzar i com a educadors que som, hem de tenir en compte que la nostra tasca no acaba al final de la jornada, ja que la nostra militància ha de ser permanent, essent testimonis amb l'exemple. Per això evangelitzar ha de ser un hàbit diari, una opció de vida, un creure'ns allò que estem fent i enfortir la base de la nostra militància cristiana.

Per acabar, hem de dir que per evangelitzar hem de tenir una actitud alegre i amorosa, d'aquesta

[34] Adaptat i traduït de Fco. J. MORALES, *Orientación para la iniciación*. Lleida, 2001.

forma el nostre semblant lluirà amb llum pròpia.

TESTIMONI DEL NATXI

Hola, què tal? Sóc el Natxy, de Sant Andreu i avui no puc estar amb vosaltres perquè estic fent el pas a la militància del MCJ a l'Hospitalet. M'han demanat que us escrigui sobre la meva experiència evangelitzadora al MIJAC i m'ha sortit un sermó. Ho sento.

Els qui no coneixen Jesús pateixen una espècie de fòbia cap a la paraula evangelització. Deu ser que sona massa a missió, colonització, imposició o qualsevol paraula acabada en o tancada i accentuada. A mi mateix, que fa relativament poc que el conec, m'ha costat acostumar-m'hi. Dic relativament poc perquè sóc d'una família no creient i farà uns set anys els meus amics van evangelitzar-me a mi. I si em paro a buscar una raó, realment la única cosa que van fer va ser estimar-me molt.

M'agrada imaginar-me a Déu com un cambrer. En general els cambrers em cauen bé, sobretot determinades cambreres. Serà que el meu cos està format per un 70% de. cafè... Si Déu és un cambrer, nosaltres; els cristians vull dir, som les tasses. Les tasses són, en elles mateixes, espais convexos que s'omplen de cafè i el vessen a l'estómac dels homes i les dones d'aquest món. Existeixen per omplir-se i buidar-se. Déu, el nostre cambrer preferit ens ha escollit per omplir-nos del seu amor. I nosaltres, les tasses, l'hem de vessar en les entranyes d'altres persones. I això vindria a ser una mica l'evangelització, crec.

Quan vaig entrar al MIJAC, creia que evangelitzar era fer classes magistrals sobre valors cristians. Calia construir un món més just i calia explicar als nens com ho havien de fer. El problema és que veia als nens com a futur, no com a present. Al MIJAC he après a estimar els nens i nenes com a nens i nenes i no com a futurs ciutadans. Encara més: al- MIJAC he après a evangelitzar. Evangelitzar no pot ser una classe magistral sobre Déu, els set sagraments i la Santíssima Verge Maria. Jo vaig ser catequista i us asseguro que així no vaig arribar enlloc. Si la Bona Nova és que Déu és un Déu d'Amor que es fa present entre les dones i els homes del món estimant-los fins al final, la millor manera de proclamar-la; d'evangelitzar, deu ser estimar als nanos fins al final. Especialment als que més ho necessiten i els que més ens costa. Reconec que a mi em costa molt amb la Núria o amb el Jordi, però de vegades m'abracen. Així que suposo que no vaig per mal camí.

Encara una cosa més. Les classes magistrals només les poden donar gent que en sap, però estimar ho podem fer tots. Cal voler-ho i cal estimular-ho, encara que la nostra societat no ens ajuda gaire en aquest sentit Per això, l'evangelització la duem tots a terme quan estimem als altres perquè ens sentim estimats per Déu. Les nenes i nens ho fan contínuament a casa seva al cole, als parcs, als carrers... Ells també són evangelitzadors. Jo m'he sentit molt estimat al MIJAC, pels animadors i pels infants. Ells m'estan evangelitzant a mi, m'ajuden a transformar-me i a seguir transformant, i això és fantàstic

Una abraçada ben plena d'amor per cadascú de vosaltres. Pau i bé.

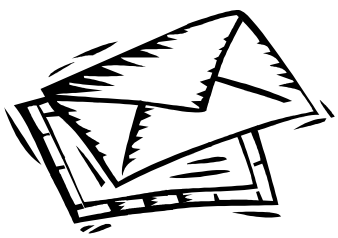

APROFUNDIMENT ESTIL DE VIDA DEL MIJAC

QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

BREU INTRODUCCIÓ:

Als qui no han conegut mai això del MIJAC no poden entendre que parlem d'un estil de vida propi. Més encara, aquells que no s'hagin deixar transportar per la mística del MIJAC, no han fet experiència del MIJAC. I en què consisteix això? Molt fàcil: en descobrir la presència de Déu en les coses petites i en les petites accions que es donen en els grups d'infants i en les persones. Res més (Us sembla poca cosa? Proveu-ho).

ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:

REFLEXIONS I TESTIMONIS:

- EL MIJAC, ESCOLA DE MILITÀNCIA
- TESTIMONI SOBRE LA MEVA ESPIRITUALITAT
- ANIMADOR ¿QUÉ TESTIMONIO?

CONTE: MARXANT DE FELICITAT

EdE:
- Mt 25, 1-13 (les verges imprudents)
- 1Re 19, 2-13 (el profeta Elies)

PREGÀRIA:

PREN-TE TEMPS

Pren-te temps per fer alegres als altres,
és la joia de l'home.
Pren-te temps per comprendre,
és la font de la fraternitat.
Pren-te temps per escoltar,
aprendràs dels altres.
Pren-te temps descansar,
és una ajuda pel cos i l'ànima.
Pren-te temps per fer excursions,
és la joia del conèixer.
Pren-te temps per expressar-te,
és una veu per als altres.
Pren-te temps per ajudar als altres,
és la font de la convivència.
Pren-te temps per l'art,
és donar vida a les coses.

Pren-te temps per parlar,
és la manera d'entendre's.
Pren-te temps per somiar,
és la ruta de la fantasia.
Pren-te temps per caminar,
estimaràs la natura.
Pren-te temps per cantar,
és la font de l'alegria.
Pren-te temps per créixer
arribaràs a ser persona.
Pren-te temps per a construir,
serà un profit pels altres.
Pren-te temps per donar gràcies a Déu,
s'ho mereix.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:

- *L'animador que volem*

EL MIJAC, ESCOLA DE MILITÀNCIA[35]

Aquells que hem fet experiència de vida al MIJAC, hem descobert que això no era simplement una tasca més que tu feies perquè t'agradaven els nens o perquè algú t'havia convidat a ficar-t'hi, sinó que és una *manera* de viure, un *estil de vida* diferent.

Algú de vosaltres em direu que exagero, però no és cert. Estar en el MIJAC implica assumir unes Conviccions que marquen la teva persona; és tenir un tarannà que et fa saber escoltar els altres, valorar els petits com a persones, aprendre d'ells. És ser responsable amb el que fas, saber treballar en equip, formar part d'un moviment, revisar la teva vida. Parar-te sempre a pensar perquè fem les coses, perquè actuem o diem tal o qual cosa i valorar després si ha estat la millor manera o no. Però és, sobretot, saber valorar els detalls, la importància del que és petit, quotidià. Assaborir la vida a través dels ulls dels nens i treure'n tot el que té de frescor i sinceritat (també de dolor i fracàs) i anar-lo transformant en allò que volem i en el projecte d'home nou i de món nou que hem descobert en Jesús de Natzaret.

El MIJAC és una opció que s'ha de contagiar a altri, ja que passes a ser "amic i testimoni" dels altres. En boca d'una noia del centre: *El MIJAC para mí es algo más que un esplai. Es casi una parte de mi vida que he compartido con més gente, que también está conmigo o que ja no está...* Això és la militància que aprenem en el MIJAC. Uns la viuran amb més encert que d'altres, però tothom queda "marcat" per aquest patró i tard o d'hora es nota.

El MIJAC (com els altres moviments evangelitzadors) és una escola de vida i un bressol per al compromís que cadascú ha d'assumir en la seva vida.

De vegades aquestes Conviccions o aquesta militància queden en un ideal al que no s'hi arriba, perquè en la construcció de la pròpia vida un ha volgut córrer massa o ha posat fonaments poc sòlids o hi apareixen crisis que ho desmunten tot. És el cas dels qui posen en dubte la fe, el protagonisme de l'infant, la pròpia disponibilitat... És cert i ens ha passat al centre com en qualsevol lloc, però al igual que ser persona costa i no tothom reïx, ser militant és un procés en el que cada persona ha d'iniciar-se i aprofundir. Unes, com la paràbola de l'Evangeli, donaran *el cent, unes altres el seixanta, unes altres el trenta per u* (Mt 13, 8), però per això mateix diem que el MIJAC és una *escola*, un lloc on els qui volen ser animadors es preparen i responen a la seva crida... la resta està en mans de Déu. No sempre veiem els fruits, però la llavor hi és plantada.

I no només en els animadors, sinó i fonamentalment en els infants, ja que ells són els principals protagonistes del moviment i els qui fan una experiència militant dins del seu grup quan són capaços de compartir, de preparar coses pels altres, de parlar de les seves coses, d'agafar responsabilitats, de proposar coses, de descobrir els valors del Regne i, finalment, de transmetre allò que viuen a altres infants de fora del grup.

La gran il·lusió del MIJAC és que les persones que hi han fet experiència de vida sàpiguen ser persones compromeses amb els altres i amb la pròpia realitat, per tal de saber valorar allò que viuen i ho vagin transformant segons els ideals de la seva fe.

[35] Aportació de MANOLO J. Dins de la publicació: *20 anys. MIJAC Llefià*. Badalona, 2002.

TESTIMONI SOBRE LA MEVA ESPIRITUALITAT[36]

Empezaré diciendo que soy un militante de la JOC y del MIJAC, y que es en estos dos movimientos donde he empezado a vivir la fe cristiana.

Hablar de la espiritualidad a veces es algo muy complejo y difícil de explicar, ya que no es palpable, y como con todo lo no palpable, se hace complicada la tarea da revisar. Explicaré lo que vivo.

Así como cada movimiento tiene una forma de hacer las cosas, y un método de actuación cristiana, la espiritualidad es una cosa más personal. Jesucristo trataba siempre a las personas de una en una, no iba a la masa. Yo me he puesto a comentar a veces con amigos cómo rezan, y cada uno lo hace de una manera distinta, aunque el fondo es el mismo, y éste es una conexión con Jesucristo de tú a tú. Él me hace verme a mí mismo como soy, me hace darme cuenta de qué es lo que estoy haciendo, si me estoy acercando a él o no; y esto me ayuda a irme dando cuenta de mis precariedades como persona y me lleva a cambiarlas, aunque me cuesta mucho, y a veces no logro conseguirlo, pero aunque no lo consiga tengo conciencia de ellas, e igualmente he avanzado. Aunque no todo va como la seda. Para llegar a esto hay que insistir mucho, sobre todo rezando.

Cada cual reza a su manera, por ejemplo voy viendo el día que ha acabado dándome cuenta de actuaciones, dando gracias por las que me han ayudado a mí o a alguien y pidiendo a Jesús que me ayude a cambiar las contrarias. Otra cosa que también me ayuda a conectar con Él, es verlo en las personas, en los chavales del MIJAC, en los amigos; por ejemplo el otro día estábamos pintando en mi grupo de MIJAC, pero no había rotuladores suficientes, entonces claro todos tienen ganas se pintar, y solo lo hacían unos pocos pero una niña se dio cuenta de que otra no estaba pintando, y le pasó el rotulador, precisamente la que menos se preocupaba por los otros. Una manera, pues, de rezar es sentir la presencia de Jesús en estos momentos y doy gracias.

La espiritualidad para mí es una relación constante con nuestro Señor, es el vivir notando su presencia en todo y para ello has de estar abierto. Uno de los momentos en los que se puede establecer esa comunicación es rezar cuando lo ves en la gente como he dicho antes.

Yo tengo una cosa muy clara: Jesucristo siempre está en contacto conmigo, entonces cuando no llego a él, es que hay un obstáculo por mi parte, o bien un comportamiento egoísta durante el día o que he esperado algo de él sin humildad ninguna, como si él fuera un siervo mío y no yo de él. Cuando no hay esta relación se me nota porque en casa no soy tan comprensivo, con los amigos no tengo tanto tacto, y hago a veces daño sin querer por comentarios tontos.

Y esto me pasa frecuentemente y me bloquea, a veces durante semanas, hasta que doy un paso más y liquido esa barrera que hay en mí. Incluso hay veces que estoy tan lleno de él, que he de estallar para vaciarme, y la forma en que lo hago es en forma de plegaria.

Esta es mi espiritualidad, un camino de encuentro con Jesucristo mientras no haya un obstáculo por mi parte.

[36] Testimoni d'un ex-militant del MIJAC de Llefià.

ANIMADOR, ¿QUÉ TESTIMONIO?[37]

RECORRIDO POR MI PROCESO EN EL MIJAC

Mi proceso en el MIJAC empezó en un grupo de reflexión de la parroquia había algunos animadoras y pidieron si alguno quería ir de cocinero a los campamentos. Nos animamos tres. Al revisar los campamentos los animadores nos propusieron empezar en el MIJAC y nos animamos Carmen y yo. Mis motivos eran un poco simples: conocía a los animadores me caían bien y tenía ganas de hacer algo con los chavales. La experiencia de los campamentos me había gustado y veía que el MIJAC trabajaba con ellos de forma distinta al esplai del barrio.

Estuve tres años en iniciación. Durante el 1r. año no estuve en un grupo de chavales y sólo tenía contacto con los chavales cuando se hacían cosas a nivel de centro. Recuerdo que fue un año raro porque era difícil encontrar sentido a la iniciación sin vivirlo con los chavales.

De los militantes de aquella época recuerdo aspectos positivos: la constancia y dedicación de algunos; su alegría; la preocupación por sus chavales; su forma sencilla de estar con los chavales; las ganas de hacerlo bien... Y aspectos negativos: los que sólo venían cuando les apetecía; el que no se quedaba a la reunión de animadores; el que hacía el vago y pasaba de los chavales...

Lo que más se costó asumir fue la "estructura": ir descubriendo que el Movimiento no se reducía al MIJAC La Pau, sino que trabajábamos coordinados con los demás centros. Me costaba valorarla positivamente y descubrir que el esfuerzo de ir a una "Asamblea" o una 'Trobada" o conectar con animadores de otros centros o leer unos papeles era buena. Sólo veía que me costaba mucho, que me hacía perder el tiempo... me limitaba a despotricar sin buscar lo positivo.

Recuerdo algunos de los errores que cometía con los chavales:

- El primer grupo en el que estuve era bastante problemático siempre había follón y como quería caerles bien les dejaba pasar todo y esperaba que el otro animador (que para eso era militante) les diera la bulla.
- No tener claro en todo momento que mi papel era también el de educadora y, por ejemplo, cuando alguno armaba mucho follón lo enviaba a la calle, pero no hablábamos sobre lo que había pasado...
- Programar actividades sin ton ni son: juegos, talleres... sin relación con la Campaña...

EL SER MILITANTE SUPONE:

- Haber superado la motivación inicial y haber hecho un análisis profundo de la realidad infantil y de nuestros chavales (familia, escuela, tiempo libre).
- Tener una actitud crítica, haber hecho un análisis de nuestra propia realidad y estar comprometidos a transformarla (en esto es importante tener un grupo donde revisar nuestra vida. En mi caso fue el grupo de reflexión que luego pasó a la JOC).
- Hacer una opción de fe para hacer presente el Reino de Dios. Saber relacionar, como cristianos, la oración con la acción (hacer oración de tu vida, del proceso de los chavales y del equipo de animadores). Sin ella no podremos ayudar a que los chavales vivan la dimensión evangelizadora del Movimiento.
- Ser testimonio para los chavales y para el equipo de animadores: capacidad de trabajar en

[37] Testimoni de la Mª JOSÉ. Sortida d'iniciació diocesana. 14/15-març-1992.

equipo, saber aceptar a los demás, estar al pie del cañón, superar los desánimos, infundir alegría, saber ayudar, saber decir las cosas con amor...

ILUSIÓN DE CARA AL FUTURO

Creo que vale la pena estar en el MIJAC, porque optamos por la esencia del Reino, por los pobres (los chavales son "pobres": no pueden decir lo que piensan, lo que quieren, lo que necesitan y el MIJAC se lo ofrece). El MIJAC ofrece un "lugar" donde ellos proponen, preparan, hacen y valoran. Un lugar donde conocen un Jesús cercano, amigo del grupo, del MIJAC.

Al Movimiento le pediría dos cosas: poder encontrar un espacio donde poder reflexionar esta opción por el mundo infantil y velar por la formación permanente, que nos ayude a ver el valor de la disponibilidad y de la continuidad en el Movimiento.

A los animadores que empiezan: toneladas de ilusión, pero con constancia y que nos ayudéis a no estancarnos en nuestra militancia y sepáis leer de la propia experiencia y ver en los avances de los chavales los avances del MIJAC. Por último, lo positivo de formar parte de un grupo de reflexión donde poder compartir y reflexionar sobre vuestra realidad y opción por los chavales.

MARXANT DE FELICITAT[38]

Aquesta és la història d'un home que estava tip de plorar. Mirà al seu voltant, doncs li havien dit que la felicitat la tenia al davant. La felicitat era una flor. La va collir, però encara la tenia a la mà, que ja havia perdut tots els pètals i colors.

La felicitat era un raig de sol. Aixecà el rostre per escalfar-se, i tot seguit un núvol el va apagar.

La felicitat era una guitarra. La va acaronar amb els dits, però se li van trencar les cordes.

Quan al capvespre tornava cap a casa, aquell bon home seguia plorant.

L'endemà, va seguir buscant la felicitat.

A la vora del camí va veure un nen que plorava. Per tranquil·litzar-lo, collí una flor i la hi donà. La fragància i de la flor els perfumà a tots dos.

Una pobra dona tremolava de fred, coberta amb els seus parracs. Ell la va portar fins el sol, i tots dos s'hi van escalfar.

Un grup de nois cantava. Ell els acompanyà amb la seva guitarra, i tots es divertiren amb aquella melodia.

En tornar a casa, de nit, el bon home somreia de debò, doncs era feliç.

[38] Conte adaptat de J. de VIETINGHOFF.

EdE SOBRE Mt 25, 1-13

QUÈ DIU EL TEXT

L'acció que narra l'Evangeli es desenvolupa en tres moments: la preparació i espera (25,2-5), l'arribada de l'espòs al cor de la nit (25,6-9), i l'inici de la festa de noces (25,10-12). I tal com ha fet a l'inici, el narrador (*Mateu*) intervé al final, i ara ho fa per fer-ne l'aplicació pràctica: *Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora.*

Des que surten els *dos grups* de cinc noies, apareix el *contrast* entre les cinc *assenyades* i les cinc *desassenyades*. El motiu d'aquesta qualificació ve donat pel fet d'haver-se proveït o no d'*oli*. Al principi no se'ns diu perquè cinc noies porten oli i les altres no. Es comença a descobrir quan *l'espòs que han sortit a rebre triga massa*. Heus ací que *el retard de l'espòs* posa al descobert *el poc seny* de les cinc noies: no s'han preparat per al temps d'espera i no aporten llum a la festa de noces.

Tot el drama gira entorn de l'espòs: és esperat i després arriba inesperadament, i a la fi, irrevocablement, *no admet a la festa* les cinc noies no preparades, les cinc que no s'havien proveït d'oli i es presenten a la festa amb la torxa apagada.

De quina festa de noces es parla? És la festa de noces de tots els pobles d'arreu del món entorn a la taula de la felicitat que Déu ha preparat perquè el seu Fill Jesús (l'*espòs*) celebri que tots i totes som germans els uns dels altres. Tots els pobles d'arreu del món representen l'esposa. El banquet celebra que tots i totes en unir-nos a Jesús, formem una família molt ben avinguda i plenament feliç.

QUÈ ENS DIU JESÚS

Jesús ens convida a proveir-nos *d'oli* per al temps d'espera, és a dir, mentre esperen que se celebri la gran festa de noces, on tots i totes hi som convidats.

Què representa l'*oli*? L'oli representa les nostres ganes d'estimar sempre més, de fer amics, d'estar sempre contents, de voler fer el que vol Jesús, és a dir, de fer la voluntat de Déu Pare.

L'oli seria les coses petites que fem, les coses petites que aporten un raig de llum de felicitat i d'amor amb els qui convivim i amb els qui ens trobem. Les coses petites, però importants que fem i descobrim al MIJAC.

Ara bé, el fet de *proveir-se d'oli* és una opció lliure, responsable i *intransferible*, és a dir, ningú no ho pot fer per mi. L'oli només es comparteix un cop ets a la festa, no abans. Dur o no dur oli és responsabilitat de cadascú.

ENSÉÑAME A PONER AMOR A MI ALREDEDOR

Señor,
aunque a veces todo sea muy complicado,
enséñame a poner siempre amor a mi alrededor.
Enséñame a sonreir, a ser amable,
a preocuparme por los demás sin meterme donde no me llaman,
a estar atento a las necesidades de los que están cerca de mí,
a no crear mal ambiente,
a no criticar ni murmurar,
a buscar el lado bueno de todo el mundo.

PASSAR DE TOT[39]

REFERÈNCIA AL PROFETA ELIES (1Re 19, 2-13).

El profeta camina pel desert. El desert té un clar significat en la Història de la Salvació, és el temps de la prova, de les dificultats, de trobar a faltar les comoditats i la terra promesa. El profeta es troba derrotat pel pes de les dificultats i desitja la mort.

Avui aquest recorregut és quotidià en molts militants i en moltes ocasions. Caminem amb dificultats i trobem a faltar els espais gratificants que animin el camí. Inclús ens falta el recolzament del propi equip i del Moviment. Per això molts es cansen i es "cremen".

Ens adonem que vivim en una societat agressiva, inhumana, que ens tira per terra. Molt sovint ens sentim impotents, que no servim, que fem nosa, llavors ens desanimem amb molta facilitat i renunciem al nostre compromís, tot deixant-nos endur pels mateixos valors d'aquesta societat consumista i utilitarista.

Hem de tenir en compte que un excés de compromís i de dedicació, superior a les nostres possibilitats, fa que defallim i ens "cremem".

L'experiència de Jesús en el desert no és menys dolorosa que la nostra pròpia marxa pel nostre desert (Lc 4, 1-18). Té gana; és temptat en el més íntim de la seva persona. Jesús també sent al desert que les seves motivacions resten a la intempèrie. Només amb la força de l'Esperit pot donar sentit a la seva missió: *"L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits"* (Lc 4, 18).

Ens centrem en l'acció, després es revisa, se celebra i es torna a l'acció, però la dimensió creient en tot aquest procés molt sovint s'aparca. Com assumim el desert sense arribar a cremar-nos?

Per a Pau les seves flaqueses són també una prova de garantia i d'eficàcia de la seva missió, ja que en elles es mostra la força del Senyor. La fortalesa, el valor i la gràcia per a l'acció apostòlica estan en Crist. És en Crist, que es revela en el més petit, pobre i callat, on Pau descobreix la seva força.

Però el compromís cristià s'ha de fer des de la caritat. Iniciar a la militància suposa el ser iniciat també en un procés d'amor progressiu, que ens porti a una gran generositat. Això ajuda a romandre en el compromís sense cremar-se: *"El qui estima és pacient, és bondadós..."* (1 Co 13, 4-13).

TEXTOS QUE ENS PODEN AJUDAR EN AQUESTA REFLEXIÓ:

Lc 4, 1-19; 1 Co 1, 27-29; 13, 1-13; 2 Co 4, 8-9; 12, 9-10.

[39] ESCOLA D'INICIADORS, *Reflexió en moments de crisi.*

APROFUNDIMENT SOBRE EL PEC

QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

BREU INTRODUCCIÓ:

Estem acabant el procés de la iniciació i el/s animador/s en iniciació han de ser conscients de quin és el projecte educatiu amb el qual pensen col·laborar plenament. En alguns casos pot ser interessant aprofitar aquest moment per actualitzar el PEC o en d'altres, per qüestionar si el que ens vam plantejar en el seu dia en el PEC ho seguim complint o no. En tot cas, aquest treball ens ha d'ajudar a tots a ser conscients de la personalitat concreta del nostre centre i de la nostra corresponsabilitat en la seva continuïtat.

ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:

EINES I APORTACIONS:

- ÍNDEX DEL PEC

RdV SOBRE EL PEC

PREGÀRIA:

COMPARTIR

En cierta ocasión, un reportero le preguntó a un agricultor si podía divulgar el secreto de su maíz, que ganaba el concurso al mejor producto, año tras año. El agricultor confesó que se debía a que compartía su semilla con los vecinos.

"¿Por qué comparte su mejor semilla de maíz con sus vecinos, si usted también entra al mismo concurso año tras año?"-preguntó el reportero.

"Verá usted, señor," dijo el agricultor.- El viento lleva el polen del maíz maduro, de un sembradío a otro. Si mis vecinos cultivaran un maíz de calidad inferior, la polinización cruzada degradaría constantemente la calidad del mío. Si voy a sembrar buen maíz, debo ayudar a que mi vecino también lo haga".

Ensenya'm, Senyor, a compartir.
El MIJAC és, sobretot, un lloc on treballem en equip
i de mi s'espera que hagi après a compartir
i que sigui un bon amic i testimoni per als altres,
però de vegades me n'oblido d'això
i actuo pel meu compte i 'passo' dels companys
i perdo la noció de l'equip...
És per això, Senyor, que et demano força i comprensió,
perquè sigui capaç d'adonar-me
que necessito dels altres per poder ser, realment, jo.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA:

- *El Projecte Educatiu als centres del MIJAC*

ÍNDEX DEL PEC[40]

1.- PRESENTACIÓ

2.- HISTÒRIA DEL CENTRE
- 2.1- LA PRIMERA ETAPA
- 2.2- L'ETAPA ACTUAL

3.- ANÀLISI DE LA REALITAT:
- 3.1- PLÀNOL DEL BARRI
- 3.2- HISTÒRIA I ANÀLISI DEL BARRI
- 3.3- VIDA ASSOCIATIVA DEL BARRI

4- DESCOBERTA DEL MÓN INFANTIL:
- 4.1- PSICOLOGIA EVOLUTIVA
- 4.2- ELEMENTS PER A CONÈIXER ELS INFANTS
- 4.3- CARACTERÍSTIQUES DEL DESENVOLUPAMENT

5.- EL NOSTRE PLANTEIG EDUCATIU:
- 5.1- LA NOSTRA UTOPIA
- 5.2- L'ESTRATÈGIA A SEGUIR
  - 1- ELS CRITERIS QUE OFEREIX EL MIJAC
  - 2- ELS OBJECTIUS QUE ENS PLANTEGEM
    - OBJECTIUS GENERALS D'INFANTS
    - OBJECTIUS ESPECÍFICS D'INFANTS
    - OBJECTIUS GENERALS D'ANIMADORS
    - OBJECTIUS ESPECÍFICS D'ANIMADORS
- 5.3- LA TÀCTICA EMPRADA:
  - 1- L'ACCIÓ TRANSFORMADORA
  - 2- LES ACTIVITATS
  - 3- EL MÈTODE
  - 4- LES NOSTRES POSSIBILITATS
  - 5- LES DIFICULTATS AMB LES QUE ENS TROBEM

6.- ÀMBITS DE RELACIÓ DEL CENTRE:
- 6.1- LA PARRÒQUIA
- 6.2- LES ENTITATS DEL BARRI:

[40] Aquest és l'index del PEC d'un centre del MIJAC, però fora bo poder-lo explicar a partir del propi PEC del centre.

RdV SOBRE EL PEC:

VEURE:

- Lectura del PEC (o d'algun punt concret que abans s'hagi indicat).
- Hi plantejaries alguna esmena, dubte o "gafada" a la redacció?
- Quins punts creus que són els més importants per a la nostra tasca educativa.
- Remarca allò que creus que no complim o que queda "obsolet".
- Creus que el nostre PEC respon a les Conviccions del MIJAC?
- Quin moment creus que estem vivint al centre:
    - Portem a terme una bona tasca educativa?
    - Som evangelitzadors en el nostre medi?
    - Som fidels al plantejament del MIJAC?
- I tu, personalment, en quin moment et trobes?

JUTJAR:

- Textos per orientar-nos: Ac 2, 42-47 (o Ac 4, 32-37).
    - A què ens crida Jesús?
    - Quina és la tasca evangelitzadora que hauríem de plantejar-nos tenint en compte el que hem parlat del PEC i de la nostra situació concreta?

ACTUAR:

- Partint del PEC, quins plantejaments i compromisos assumeixo amb el Moviment?
- Com a centre ens hem de plantejar alguna cosa?

TREBALLAR EL PAS A LA MILITÀNCIA

QUÈ TROBAREM EN AQUEST APARTAT?

BREU INTRODUCCIÓ:

Estem al final del nostre recorregut a la iniciació, la qual cosa no significa el final de la formació de l'animador que passarà a militant, sinó el reconeixement per part d'ell i per part del Moviment (representat a l'equip del centre i a l'Assemblea diocesana en el si de la qual es reconeix i es celebra el seu pas a la militància) de la seva disposició a viure l'opció a la que convida el MIJAC com a signe de compromís i de maduresa cristiana. Quan es dóna aquest pas, s'acaba una etapa i comença una altra en la qual es convida a l'animador a tenir una presència més activa i corresponsable en el Moviment.

ESQUEMA DEL MATERIAL APORTAT:

- L'OPCIÓ PEL MOVIMENT
- QUÈ SIGNIFICA FER L'OPCIÓ
- QUÈ M'APORTA FER AQUESTA OPCIÓ
- CONTINGUTS A TREBALLAR

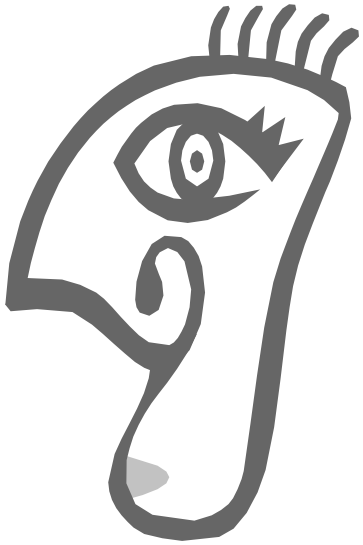

PREGÀRIA:

JESÚS EM REPTA
M'esforço i Ell em diu: perdona!
Tinc pors i Ell em diu: Ànim!
Dubto i Ell em diu: confia!
Em sento angoixat i Ell em diu: tranquil!
Prefereixo anar a la meva i Ell em diu: vine i segueix-me!
Em planifico la vida i Ell em diu: allibera't!
Busco béns materials i Ell em diu: desprèn-te'n!
Cerco seguretats i Ell em diu: sigues lliure!
Vull "viure" i Ell em diu: dóna la vida!
Em considero una bona persona i Ell em diu: no n'hi ha prou!
Vull dominar i Ell em diu: serveix!
Voldria manar i Ell em diu: obeeix!
Vull comprendre i Ell em diu: creu!
Vull coses clares i Ell em parla en paràboles.
Vull poesia i Ell em parla de realitats.
Vull tranquil·litat i Ell em qüestiona.
Vull violència i Ell em parla de pau.
Vull ser el més gran i Ell em diu: fes-te com un infant!
Vull amagar-me i Ell em diu: sigues llum!
Cerco els primers seients i Ell em diu: asseu-te al darrers llocs!
Voldria que reconeguessin el meu mérit i Ell em diu: prega d'amagat
No! No entenc a Jesús. Em provoca, em confon, em capgira.
Igual que tants d'altres dels seus deixebles,
jo també voldria trobar un altre mestre,
que fos més clar i que m'exigís menys.
Però em passa com a Pere:
no conec ningú, que com Ell,

tingui PARAULES DE VIDA ETERNA.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA: DOC

L'OPCIÓ PEL MOVIMENT[41]

El per què de l'opció pel MIJAC es fonamenta en la necessitat que tenim com a persones de fixar-nos uns objectius en la nostra vida i prioritzar uns per damunt d'uns altres, és a dir, d'anar fent opcions que van traçant la nostra història personal i irrepetible.

QUÈ SIGNIFICA FER L'OPCIÓ PEL MOVIMENT?

Significa que el MIJAC és per a nosaltres no una cosa accessòria en la nostra vida i en els nostres objectius, sinó una tasca important que ens ha d'implicar d'una manera plena (no parcial): emotivament, temporalment i cristianament. No podem posar-ne excuses, traves ni egoistes limitacions perquè n'estem convençuts [per això n'ha hagut tota una iniciació] que el MIJAC és el mitjà a través del qual Déu mateix se'ns mostra encarnat en els infants que es troben, s'organitzen, s'ajuden i són capaços de viure els valors de l'Evangeli alhora que se n'adonen del que passa al seu entorn i incideixen (transformen petites coses).

QUÈ M'APORTA FER L'OPCIÓ PEL MOVIMENT?

- Una oportunitat per a actuar, per poder viure el nostre compromís cristià i humà, entre els privilegiats del Regne (Mt 18, 3).
- Descobrir l'únic veritable Absolut (Déu, que se'ns revela a través de cada persona, de cada infant) i relativitzar tota la resta.
- Sentir-nos estimats per Déu a través dels infants i poder ser amics i testimonis (1 Jn 4, 19).
- Compromís que em fa créixer com a persona i em va aclivellant en l'amor envers els altres.
- Una experiència que depassa la dedicació concreta i puntual amb un equip, grup o centre i em fa disponible per als altres sense limitacions de temps, edat o comcpromisos.
- Una experiència d'Església viscuda en els grups d'infants, en els equips i en el Moviment.

CONTINGUTS QUE ES DEMANA EN PASSAR A MILITANT

PAPER DE L'ANIMADOR: - La maduresa personal de l'animador. - La fe com a fonament de la nostra opció. - L'animador com a educador. - Amic... - ... i testimoni. MILITÀNCIA: - Les Conviccions del MIJAC. - La disponibilitat de l'animador militant.	EL COMPROMÍS DINS EL MOVIMENT: - Reflexió sobre l'organització del MIJAC. - La funció del mini-equip i de la resta de militants als centres. - Relació entre la vida ('durada) dels militants al MIJAC i l'assumpció de les responsabilitats. - Hi ha límits per a la militància i el compromís?

[41] MANOLO J. Jornada de formació treballada en el centre de Pomar.

RdV SOBRE NUESTRA OPCIÓN EN EL MIJAC

Cada uno de nosotros lleva 1 o más años en el MIJAC. Ahora queremos hacer un alto en el camino para revisar la ilusión que tenemos en nuestra opción en el Movimiento. Es importante para ello explicitar cuáles son nuestras pretensiones y planteamientos de futuro inmediato y ver cómo repercuten en el Centro. Para ello vamos a hacer la siguiente RV:

VER:

1. ¿Cómo concreto la opción que he hecho por el MIJAC? (Actualmente cómo la vivo, qué me he propuesto; qué me supone; hasta dónde llega en el tiempo y en el compromiso...).
2. ¿Qué dificultades encuentro en mi proceso de opción por el MIJAC?
3. ¿Qué creo que me ha de pedir (o me puede pedir) el Centro?
4. ¿Cómo veo el Centro? (A nivel de chavales, animadores, organización...).
5. ¿Qué creo que necesita el Centro?
6. ¿Cómo me planteo mi futuro en el MIJAC?

JUZGAR:

Lee el texto de Lc 12, 16-21 y contesta las preguntas:

1. ¿En qué he basado mi opción en el MIJAC?
2. ¿Qué me pide Jesús en este texto?.¿Qué he de "atesorar" en mi paso por el MIJAC?

ACTUAR:

1- ¿Qué creo que he de cambiar o mejorar en mi opción por el MIJAC?

2- ¿Qué creo que debe cambiar o mejorar el equipo?

3- ¿Qué aspectos hemos de tener en cuenta para que nuestro centro vaya creciendo en número y calidad? ¿De qué manera podemos trabajarlos?

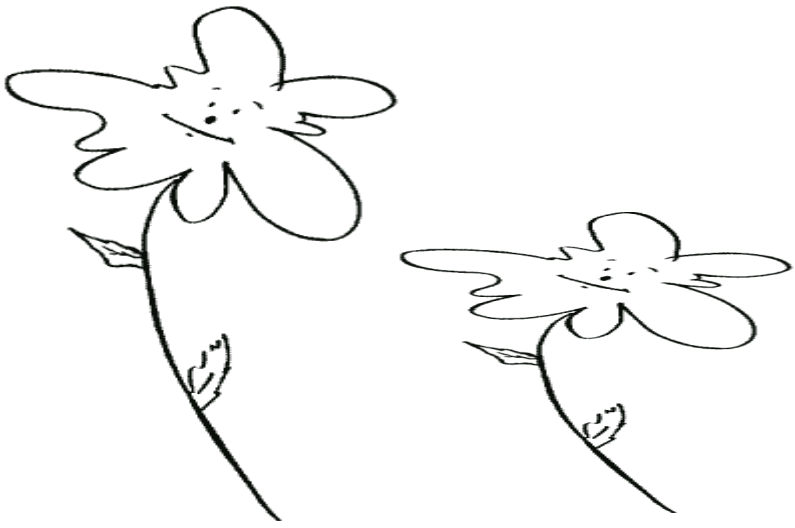

RdV SOBRE LA MILITÀNCIA

VEURE:

1. Què entenc per militància?
2. Què crec que suposaria a la meva vida i en el meu entorn ser animador militant?
3. Per quins motius sóc animador del MIJAC?

JUTJAR:

A partir del següents textos: Jn 1, 35-39; Rm 12, 1-4:

1. Com la paraula de Déu m'anima a ser animador?
2. Què valoro del MIJAC?
3. Quins valors visc en el MIJAC? Quins voldria que marquessin el meu estil de vida?

ACTUAR:

1. Quins reptes se'm plantegen?
2. Quina és la meva disponibilitat?

RdV SOBRE L'OPCIÓ MILITANT

VEURE:

4. Quin lloc ocupa el MIJAC en la meva vida?
5. Com i en què m'afecta ser animador militant del MIJAC?
6. Per què sóc animador militant del MIJAC?

JUTJAR:

A partir del següents textos: He 12, 1-2; Jn 1, 35-39; Rm 12, 1-4:

4. Com la paraula de Déu m'anima a seguir?
5. Què valoro del MIJAC?
6. Quins valors visc en el MIJAC? Quins vull continuar vivint?

ACTUAR:

3. Què em demana avui el MIJAC? Quina és la meva disponibilitat?
4. A què em comprometo?

MI PASO A LA MILITANCIA[42]

De estos cuatro años en iniciación destacaría lo siguiente:

- Ha cambiado mi manera de entender lo que significa el MIJAC. En un principio solo era un motivo para tener algo que hacer los sábados Sor la tarde; hacer-excursiones jugar con los niños, etc . pero poco a poco he ido descubriendo que para poder hacer todo eso tiene que salir de los niños y eso supone.
- Hacer asambleas, reunirte por grupos, preparar y acompañar a los niños.
- También conlleva hacer reuniones con los animadores, revisar lo que se hace, programar, participar de la vida de movimiento, lo que significa que el MIJAC no queda en los sábados por la tarde-
- El MIJAC compromete mucho, es tener que estar dispuesto a asistir a reuniones por muy palo que parezca, a que algunos fines de semana no pueda estar con mis amigos porque hay una convivencia y sobre todo a tener enfrentamientos en casa.
- De los niños he podido descubrir que lo que hacemos aquí con ellos no queda entre ellos, sino que lo llevan más allá del centro, lo transmiten en e] colegio, en la calle. Esto me ha hecho ver que lo que yo descubro en ellos y en el MIJAC, lo he dc transmitir en mi grupo de amigos en casa, en el trabajo, etc... Los niños me han ayudado a cambiar cosas de ml y me han dado ejemplo para cambiar cosas en los sitios donde me muevo.
- El equipo de animadores me ha ayudado mucho desde un principio. Son animadores que ya llevan tiempo en el MIJAC y de los que he podido aprender. flan sido y son muy pacientes conmigo. Mi opinión se tiene muy en cuenta en todo lo que se hace en el centro. En los momentos en los que he querido abandonar el MIJAC por mis miedos, ellos me han hecho ver que todo eso se puede superar.
- En el MIJAC también he descubierto a Jesús, a un Jesús sencillo, amigo de todos, noble, comunicativo, paciente. Es por él, por su invitación, que estoy en el MIJAC.

[42] ROCÍO. Testimoni del seu pas a la militància.

TESTIMONI PAS A LA MILITÀNCIA[43]

Hola! Sóc l'Eva de Collblanc. Fa tres anys que estic al MIJAC i m'agradaria compartir amb vosaltres el meu procés i el perquè vull fer el pas a la militància.

Vaig entrar al MIJAC, sense pensar-m'ho gaire, vaig veure que hi havia una necessitat al centre, que marxaven animadors, que feia molt de temps que hi eren, que no teníem local... en definitiva que el Centre trontollava. No va ser una decisió gaire elaborada, a nivell personal estava força desmotivada ja que feia poc que havia deixat la JOC, després de molts anys de compromís. El primer any em va costar molt, massa canvis, molta inconstància dels nens i poc il·lusionada.

D'aquests tres anys em quedo amb la experiència d'haver passat tot un curs fent MIJAC al carrer on la presència de Jesús estava dissabte rere dissabte i ens ha donat les forces necessàries per tirar endavant, malgrat les dificultats amb les que ens trobàvem.

Al parc de l'Ajedrez de Torrassa vam fer des de jocs i gimcanes fins a preparacions, castanyades, carnestoltes, valoracions, celebracions de Nadal... No hi havia local i anar a St. Ramon era arriscar-nos a quedar-nos sense nens.

Els animadors teníem una cosa clara: val la pena fer MIJAC encara que vingui un sol nen. I així ho vam fer. Aquell any va ser un enriquiment on tots vam aprendre molt: veure la il·lusió dels nens, la constància que tenien, la convivència i relació entre ells, les actituds i el valor que donaven a les coses senzilles i petites... Viure tot això m'ha fet, a poc a poc, veure i viure per qui opta el MIJAC, m'ha fet estimar-me més el barri i els nens.

Aquest últim any ha estat la tornada al local, el retrobament amb nens que venien al MIJAC i de nens del barri. Funcionem com un sol grup perquè, encara no hi ha molts nens, però hem treballat moltes coses, s'ha creat un grup estable i constant, hi ha presència de pares tant els nens com els animadors estem molt il·lusionats per tirar endavant el centre.

Són les petites coses les que fan estimar-te el Moviment: que un nen vingui i ens convidi a tots a la festa del seu "cole", que no deixin de portar amics perquè tenen ganes que altres nens coneguin el MIJAC, sentir com parlen del MIJAC, veure com són protagonistes en tot moment, un gest cap un altre, un somriure, la sinceritat i espontaneïtat que tenen...

He viscut un procés molt enriquidor com animadora a nivell personal. He après i estic aprenent molt dels animadors i dels nens, són ells els qui m'han fet tornar a il·lusionar-me i a tenir ganes d'implicar-me més, tinc ganes de continuar aquest camí i de transmetre il·lusió als nous animadors. Encara em queda tant per aprendre!!!

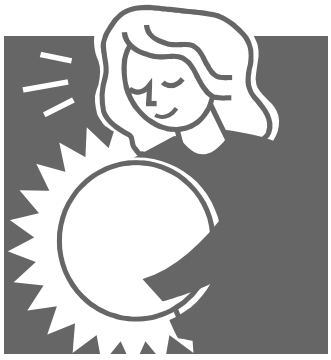

[43] EVA. Testimoni del seu pas a la militància.